

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษณา พิชณุโกศล. 2531. ค่าเสียหายในเชิงลงโทษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. วิทยาลัย
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณิต ณ นคร. 2547. กฎหมายอาญาภาคทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
วิญญูชน.

คณิต ณ นคร. 2548. กฎหมายพิจารณาความแพ่งภาคการดำเนินคดี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
วิญญูชน.

จันทวัฒน์ ศิวะรัตนธำรง. บริษัทกำจัดหนี้ เอเคอะคอลเล็คเตอร์ส. ดอกเบีย. 17 ,221 (พ.ย.
2542) : 95-98.

จิต เศรษฐบุตตร. 2549. หลักกฎหมายแพ่งลักษณะละเมิด. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสาร
ประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จันทร์เพ็ญ จาปะเกษตร. 2525. สินเชื่อและเรียกเก็บเงิน. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์และ
บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชลัช อัชฌากุลกิจ. การให้คำปรึกษากับลูกหนี้เพื่อให้เกิดการชำระหนี้. Business Law & HR
Variety 4,41 (May 2006) : 78-81.

ชลัช อัชฌากุลกิจ. เทคนิคการป้องกันความเสี่ยงในการได้รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้. Business
Law & HR Variety 4,44 (Aug 2006) : 81-84.

ชลัช อัชฌากุลกิจ. การติดตามหนี้ที่ไม่พึงประสงค์จะดำเนินคดีในชั้นศาล. Business Law & HR
Variety 4,40(Apr 2006) : 83-86.

- ชาคินี สกุลเบิกไพร. 2540. ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับผลกระทบที่มีต่อการชำระหนี้ตามคำพิพากษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนินทร์ พิทยาวิจิตร. 2547. การบริหารสินเชื่อสถาบันการเงินครบวงจร, พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อักษรโสภณ.
- ชนกนารัฐ วงศ์สิริสวัสดิ์. 2545. รูปแบบและการดำเนินการขององค์กรบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทนการใช้สิทธิของการแสดง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ ทรัพย์แสง. 2536. ศิลปะการเร่งรัดและการจัดการหนี้สิน. กรุงเทพฯ : ธรรมนิติ.
- นฤมล ลีศิริกุล. 2539. พัฒนางานด้านการติดตามหนี้ที่มีปัญหา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นพ รัตน์. ผมนักทวงหนี้มืออาชีพ. Corporate Thailand. 4 ,42 (ก.พ. 2543) : 34-39.
- ไผทชิต เอกจริยกร. 2542. คำอธิบายกฎหมายจ้างแรงงาน จ้างทำของ รับขน ผ่ากทรัพย์ เจ้าสำนักโรงแรม, พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2533. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารสินเชื่อ. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์. 2547. มาตรการบังคับชำระหนี้. หลากกฎหมายหลายธุรกิจ 2 ,13 (ม.ค. 2547) : 79-82.
- ลอร์ด เคนนิง. 2535. หลักการตีความเอกสาร : เกณฑ์วินิจฉัยกฎหมายเพื่อความเป็นธรรมในสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรสาส์น.

- วารีย์ นาสกุล. 2540. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย ละเมิด จัดการงานนอกสั่งและ
ลามิควรได้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วินัย สังหอรกุล. 2540. การดำเนินงานของพนักงานด้านติดตามหนี้ : กรณีศึกษาบริษัทสยาม
พานิชย์ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- เวอร์เชอร์ ดูแอน. 2514. แนะนำระบบศาลของสหรัฐอเมริกา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ของสมาคม
สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- พิชัย อัครมากุลกิจ. การใช้สิทธิทางศาลของเจ้าหนี้เพื่อให้ได้รับการชำระหนี้. หลกกฎหมาย
หลายธุรกิจ 2,23 (พ.ย.2544) : 48-53.
- เพลซิมิสต์. ปัญหาหนี้สินของครัวเรือนและปัญหาคนจน. ประชากรศาสตร์. (2-4 ก.พ.2547) : 2.
- ไพโรจน์ วายูภาพ. 2542. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย หนี้. กรุงเทพฯ :
วิญญูชน.
- ไพจิตร ปุญญพันธ์. 2546. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิดและหลัก
กฎหมายลักษณะละเมิด เรื่องข้อสันนิษฐานความผิดทางกฎหมาย. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์นิติบรรณการ.
- ศิริพร ดรจนเกษม. 2529. การศึกษาปัจจัยทางการศึกษาและสังคมที่มีผลต่อการชำระหนี้สินของ
สมาชิกสหกรณ์การเกษตรรอยสะแกก่ด จำกัด จ.เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สวัสดิ์ ส่งสัมพันธ์ และปรีชา ส่งสัมพันธ์. 2519. การปกครองและกฎหมายของสหรัฐอเมริกา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์.

สุพร ชูสุวรรณ. 2548. เมื่อต้องพิจารณาทางเลือกระหว่างความตั้งใจและความสามารถในการชำระหนี้. วารสารวิชาการปริทัศน์ 13,5 (พ.ศ. 2548) : 13-17.

สุขุม ศุภนิตย์. 2542. คำอธิบายกฎหมายลักษณะละเมิด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ.

สุขุม ศุภนิตย์. 2545. ร่างพระราชบัญญัติกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. : กรณีศึกษากฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศญี่ปุ่น ประเทศสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร อังกฤษ. นนทบุรี : สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.

สภาพนายความ. 2542. คู่มือการสอบสวนคดีมรยาทนายความ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เดือนตุลา.

โสภณ รัตนกร. 2548. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยหนี้ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ.

อัมมาร สยามวาลา. 2534. สินเชื่อในชนบทไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

ภาษาอังกฤษ

An Outery Rises as Debt Collections Play Rough Available from : www.nytimes.com
(July 5, 2006)

Comment to the Federal Trade Commission Regarding the Fair Debt Collection
Practices Act Available from : <http://directory.leadmaverick.com> (May 1, 2007)

Fair Debt Collection Practices Act Available from : <http://www.edcombs.com> (February
21, 2006)

Federal Trade Commission Annual Report 2007 : Fair Debt Collection Practices Act
Available from : www.ftc.gov (August 15, 2007)

FDCPA Threat Leads to Sanctions Available from : www.wislawjournal.com
(July 16, 2007)

Filing Frivolous FDCPA Lawsuits Available from : <http://fdcpaexpert.blogspot.com>
(July 16, 2007)

Nationwide Debt Collector Will Pay \$1.3 Million to Settle FCT Charges Available from :
www.ftc.gov (November 27, 2007)

Observations on the Fair Debt Collection Practices Act Available from :
<http://directory.leadmaverick.com> (November 11, 2007)

The Challenge of Communicating with the Consumer and Validating the Debt Under the
Fair Debt Collection Practices Act Available from : www.law.ku.edu
(January 3, 2007)

The Fair Debt Collection Practices Act at the Federal Trade Commission Available from :
www.docuticker.com (December 31, 2007)

United States of America Federal Trade Commission Washington, D.C. 20580 Available
from : <http://www.nmhc.org> (July 16, 2007)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2549
- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2549
- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2549
- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับบริษัทเงินทุน ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2549
- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช่สถาบันการเงิน ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2549
- หนังสือเวียนของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ผนส. (21) ว. 1796/2550
- แนวปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้ ตามหนังสือเวียนของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ผนส. (21) ว. 1796/2550

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต
ของธนาคารพาณิชย์

๑. เหตุผลในการออกประกาศ

เพื่อเป็นการพิทักษ์รักษาประโยชน์ของประชาชน และเป็นการระมัดระวังและป้องกันปัญหาจากบัตรเครดิตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนเพื่อให้หลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตมีความเหมาะสม ชัดเจนและสามารถถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน รวมทั้งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่ภาวะอัตราดอกเบี้ยในตลาดสูงขึ้น

๒. อำนาจตามกฎหมาย

ธนาคารแห่งประเทศไทยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตของธนาคารพาณิชย์ตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

๓. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ทุกธนาคารที่ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

๔. เนื้อหา

๔.๑ ให้ยกเลิกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๗

๔.๒ ในประกาศนี้

“บัตรเครดิต” หมายความว่า บัตรที่ธนาคารพาณิชย์ออกให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ธนาคารพาณิชย์กำหนด เพื่อให้ชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดแทนการชำระด้วยเงินสดหรือเพื่อใช้เบิกถอนเงินสด ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบัตรที่ได้มีการชำระค่าสินค้าค่าบริการ หรือค่าอื่นใดไว้ล่วงหน้า

“บัตรหลัก” หมายความว่า บัตรเครดิตที่ธนาคารพาณิชย์ออกให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคที่เป็นผู้มีรายได้หรือฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระหนี้ตามบัตรเครดิตได้

“บัตรเสริม” หมายความว่า บัตรเครดิตที่ธนาคารพาณิชย์ออกให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคที่ผู้ถือบัตรหลักยินยอมให้ใช้จ่ายเงินภายในวงเงินของผู้ถือบัตรหลัก และผู้ถือบัตรหลักจะเป็นผู้รับผิดชอบชำระหนี้อันเกิดจากบัตรเสริมทั้งหมด

“บัตรประเภทองค์กร” (Corporate Card) หมายความว่า บัตรเครดิตที่ธนาคารพาณิชย์ออกให้ข้าราชการ หรือพนักงาน ของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทเอกชน ซึ่งองค์กรข้างต้นจะเป็นผู้รับผิดชอบชำระหนี้อันเกิดจากการใช้บัตรเครดิตดังกล่าวทั้งหมด

๔.๓ คุณสมบัติของผู้ถือบัตรเครดิต

กรณีผู้ถือบัตรหลัก

ธนาคารพาณิชย์จะออกบัตรหลักให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคดี เมื่อผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคดีมีคุณสมบัติเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

(๑) มีรายได้จากแหล่งที่มาต่าง ๆ รวมกันไม่ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน หรือไม่ต่ำกว่า ๑๘๐,๐๐๐ บาทต่อปี โดยต้องแสดงหลักฐานที่แน่ชัดเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้

(๒) เป็นผู้ที่มีรายได้หรือเคยมีรายได้จากการทำมาหาได้ของตนเอง โดยพิจารณาจากกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงินฝาก ซึ่งฝากไว้กับสถาบันการเงินที่สามารถรับฝากเงินจากประชาชนได้ตามกฎหมาย ย้อนหลังเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน โดยอย่างน้อยจะต้องมีกระแสเงินสดเข้าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งธนาคารพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นผู้มีฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระเงินตามบัตรเครดิตได้

(๓) มีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เป็นหลักประกันเต็มวงเงินของบัตรเครดิตที่อนุมัติ

(๔) มีเงินฝากประจำที่ธนาคารพาณิชย์นั้นไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

(๕) มีเงินฝากประจำ หรือเงินฝากออมทรัพย์ที่ธนาคารพาณิชย์นั้น หรือลงทุนในตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ที่ธนาคารพาณิชย์นั้นเป็นผู้ดูแลอย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

ทั้งนี้ ธนาคารพาณิชย์ต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ถือบัตรเครดิตตามเอกสารประกอบใบสมัครการขอมีบัตรเครดิตของลูกค้า โดยห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ทำการออกบัตรเครดิตให้แก่ลูกค้าโดยมิได้รับการร้องขอจากลูกค้าก่อน (Pre-approved)

กรณีผู้ถือบัตรเสริม

ธนาคารพาณิชย์อาจออกบัตรเสริมให้กับผู้ที่ไม่มีความสอดคล้องตาม (๑) - (๕) ข้างต้น หรือผู้ที่ไม่มียาได้ประจำได้ ภายใต้สัญญาที่ทำกับผู้ถือบัตรหลัก โดยวงเงินการใช้จ่ายของผู้ถือบัตรเสริมต้องอยู่ในวงเงินของผู้ถือบัตรหลักเท่านั้น และผู้ถือบัตรหลักจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบชำระหนี้อันเกิดจากบัตรเสริมทั้งหมด

กรณีบัตรประเภทองค์กร (Corporate Card)

ธนาคารพาณิชย์ต้องพิจารณาฐานะทางการเงินขององค์กร หรือบริษัทผู้ยื่นขอมีบัตรโดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้ถือบัตรในนามองค์กรดังกล่าวเป็นรายบุคคลกรณีผู้ถือบัตรรายเก่าธนาคารพาณิชย์จะต่ออายุบัตรเครดิตให้แก่ผู้ถือบัตรรายเก่าก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ที่มีรายได้จากแหล่งที่มาต่าง ๆ รวมกันต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน หรือต่ำกว่า ๑๘๐,๐๐๐ บาทต่อปีได้ หากผู้ถือบัตรรายเก่ามีประวัติการชำระหนี้ที่ติดต่อกัน โดยในรอบ ๑ ปี ย้อนหลัง ไม่เคยผิดนัดชำระหนี้ เกิน ๒ ครั้ง แต่แต่ละครั้งไม่เกิน ๓๐ วัน

๔.๔ ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใด ๆ เกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต

ธนาคารพาณิชย์ต้องถือปฏิบัติในเรื่อง ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการและค่าธรรมเนียมใด ๆ เกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการใช้บัตรเครดิตซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะนั้นตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามประกาศนี้ ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการทุกแห่ง ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราดังกล่าวหรือเงื่อนไขใด ๆ ธนาคารพาณิชย์ต้องแจ้งให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารภาพล่วงหน้า ก่อนวันที่จะเริ่มเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

(๒) แจ้งรายละเอียดตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตาม (๑) ให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารที่ประสงค์จะขอมีบัตรเครดิตทราบ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาขอมีบัตรเครดิต

(๓) การเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใด ๆ เกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง ดอกเบี้ยและค่าบริการที่ธนาคารพาณิชย์อาจเรียกได้ในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๔) ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์จะเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ จากผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารนอกเหนือจากรายการตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตาม (๑) ธนาคารพาณิชย์ต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน

๔.๕ การเรียกให้ชำระหนี้และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้

ธนาคารพาณิชย์ต้องถือปฏิบัติในการเรียกให้ชำระหนี้และติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ดังนี้

(๑) หากธนาคารพาณิชย์ประสงค์จะให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารผ่อนชำระหนี้เป็นงวด จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้โดยให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารชำระหนี้ขั้นต่ำในแต่ละงวด ดังนี้

(ก) ผู้ถือบัตรรายใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ จะต้องชำระหนี้ขั้นต่ำในแต่ละงวดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของยอดคงค้างทั้งสิ้น เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากวงเงินชั่วคราวในกรณีถูกเงินซึ่งผู้ถือบัตรจะต้องชำระเต็มจำนวน ตามข้อ ๔.๗ (๓)

(ข) ผู้ถือบัตรรายเก่าก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ต้องชำระหนี้ในแต่ละงวดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของยอดคงค้างทั้งสิ้น และตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ จะต้องชำระหนี้ขั้นต่ำในแต่ละงวดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของยอดคงค้างทั้งสิ้น เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากวงเงินชั่วคราวในกรณีถูกเงินซึ่งผู้ถือบัตรจะต้องชำระเต็มจำนวน ตามข้อ ๔.๗ (๓)

(๒) ต้องมีหนังสือเตือนผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารโกลด์วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐ วัน ก่อนดำเนินการบังคับชำระหนี้ตามกฎหมาย

(๓) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารโกลด์วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ก่อนวันถึงกำหนดชำระหรือหักบัญชี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการคิดดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายในหนี้ค้างชำระ ให้แสดงรายละเอียดการคำนวณดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าว ในใบแจ้งหนี้ด้วย

(๔) กรณีที่ผู้ถือบัตรมีการผิดนัดชำระหนี้เกินกว่า ๓ เดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระให้ธนาคารพาณิชย์ยกเลิกการใช้บัตรเครดิตของผู้ถือบัตรรายนั้นทันที

๔.๖ การเปลี่ยนประเภทหนี้

ห้าธนาคารพาณิชย์โอนหนี้ หรือเปลี่ยนประเภทหนี้ที่เกิดจากการใช้บัตรเครดิต ไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัด หรือหนี้ตามสัญญาสินเชื่อประเภทอื่น เว้นแต่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารก่อน

(๒) ต้องกำหนดให้มีการชำระหนี้ขั้นต่ำในแต่ละงวดไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ของยอดหนี้คงค้าง เว้นแต่เป็นการดำเนินการเพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้ถือบัตร โดยเฉพาะในเรื่องดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ต่ำลง และธนาคารพาณิชย์จะต้องจัดทำเอกสารหลักฐานสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้ครบถ้วนและมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย

(๓) การเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใด ๆ ต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๔ (๓) และ (๔) ของประกาศฉบับนี้

(๔) ต้องยกเลิกการใช้บัตร และบัญชีบัตรเครดิตของผู้ถือบัตรหรือผู้บริหารรายนั้นทันที

(๕) การโอนหนี้หรือเปลี่ยนประเภทหนี้ดังกล่าวต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงหลักเกณฑ์การจัดชั้นและการกันสำรองหรือเป็นเหตุให้มีการจัดแจ้งบัญชีสินทรัพย์และหนี้สินไม่

ถูกต้อง ทั้งนี้ หนี้ันเกิดจากการใช้บัตรเครดิต ที่ยังมีไดโอนไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัด จะเอาดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับเงินต้นแล้วคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นไม่ได้

๔.๗ การปฏิบัติและการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภค

(๑) ธนาคารพาณิชย์ต้องให้ความสำคัญและจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขอบัตรที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติและกำหนดวงเงินบัตรเครดิตที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า โดยให้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลกลางที่เชื่อถือได้ เช่น บริษัทที่ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เป็นต้น หรือร่วมกันจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสอบย้อนประวัติส่วนตัวของผู้ขอมีบัตร จำนวนบัตรและวงเงินบัตรเครดิตที่ได้รับทั้งสิ้น ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ

(๒) วงเงินที่จะให้แก่ผู้ถือบัตรเครดิต แต่ละรายต้องไม่เกิน ๕ เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนหรือกระแสเงินสดหมุนเวียนเข้าเฉลี่ยในบัญชีเงินฝากตามข้อ ๔.๓ (๑) และ (๒) หรือไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของยอดเงินฝากประจำตามข้อ ๔.๓ (๔) หรือไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของยอดเงินฝากประจำเงินฝากออมทรัพย์และตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตามข้อ ๔.๓ (๕)

ในกรณีผู้ถือบัตรเครดิตรายเก่าก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีต่อเนื่องกัน โดยในรอบ ๑ ปี ย้อนหลังไม่เคยผิดนัดชำระหนี้เกิน ๒ ครั้ง แต่ละครั้งไม่เกิน ๓๐ วัน ธนาคารพาณิชย์จะเพิ่มวงเงินให้แก่ผู้ถือบัตรเครดิตรายนั้นอีกไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีตาม (๓) หรือกรณีที่วงเงินเดิมของผู้ถือบัตรเครดิตรายนั้นต่ำกว่า ๕ เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนหรือกระแสเงินสดหมุนเวียนเข้าเฉลี่ยในบัญชีเงินฝาก

(๓) ธนาคารพาณิชย์สามารถเพิ่มวงเงินชั่วคราวเกินกว่าวงเงินที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔.๗(๒) ชำงต้น ให้แก่ผู้ถือบัตรเครดิตในกรณีฉุกเฉินได้ เมื่อธนาคารพาณิชย์ได้พิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ถือบัตร รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบในการอนุมัติเพิ่มวงเงินและทำข้อตกลงเป็นพิเศษให้ผู้ถือบัตรต้องชำระหนี้ส่วนที่เกินกว่าวงเงินตามข้อ ๔.๗ (๒) เต็มจำนวนภายในกำหนดชำระหนี้ตามใบแจ้งยอดบัญชีบัตรเครดิตงวดที่สองที่ปรากฏยอดใช้จ่ายดังกล่าว นอกจากนี้ ในส่วนของการชำระหนี้สำหรับการใช้จ่ายที่ไม่เกินกว่าวงเงินตามข้อ ๔.๗ (๒) ธนาคารพาณิชย์ยังคงต้องถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๕ ด้วย

(๔) ให้ผู้ยื่นขอบัตรรายใหม่และผู้ถือบัตรรายเก่าที่ประสงค์จะขอวงเงินเพิ่ม ต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับบัตรเครดิตและวงเงินที่ได้รับขณะยื่นขอบัตรเครดิตหรือขอเพิ่มวงเงิน ที่ครบถ้วนและถูกต้อง โดยธนาคารพาณิชย์ต้องแจ้งให้ลูกค้ารับทราบเกี่ยวกับความสำคัญของการแจ้งข้อมูลดังกล่าว ซึ่งมีผลให้ธนาคารพาณิชย์อาจบอกเลิกการถือบัตรได้หากต่อมาตรวจพบว่ามีการแจ้งข้อมูลดังกล่าวไม่ถูกต้อง

(๕) ธนาคารพาณิชย์ต้องรักษาข้อมูลของผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคไว้เป็นความลับ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (ก) การเปิดเผยโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภค
- (ข) การเปิดเผยตามหน้าที่ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
- (ค) การเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชีของธนาคารพาณิชย์นั้น
- (ง) การส่งข้อมูลเครดิตให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต
- (จ) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมาย

๔.๘ การปฏิบัติเมื่อมีข้อร้องเรียน

ธนาคารพาณิชย์จะต้องดำเนินการตรวจสอบเมื่อผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต และแจ้งความคืบหน้ารวมทั้งชี้แจงขั้นตอนต่อไปให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคทราบภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งการร้องเรียน รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนนั้นให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคนั้นทราบโดยเร็ว

๔.๙ การบริหารความเสี่ยงของธุรกิจบัตรเครดิต

(๑) ธนาคารพาณิชย์ต้องกำหนดนโยบายและแผนงานในการดำเนินธุรกิจบัตรเครดิตและเสนอคณะกรรมการของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้เห็นชอบทุกปี ทั้งนี้ นโยบายและแผนงานดังกล่าว ควรประกอบด้วยทิศทางและแนวทางในการให้บริการบัตรเครดิต พร้อมทั้งเป้าหมายในการให้บริการแก่ลูกค้าตามระดับรายได้ของผู้ถือบัตร

(๒) ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้มีระเบียบ หรือพิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ธนาคารพาณิชย์หรือระบุในสัญญาการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อกระทำการแทนธนาคารพาณิชย์ในเรื่องการติดต่อหาผู้ถือบัตรรายใหม่ หรือติดต่อกับผู้ถือบัตรรายเก่าเพื่อเสนอสินเชื่อประเภทใหม่ พร้อมทั้งถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) การติดต่อหาผู้ถือบัตรรายใหม่ หรือติดต่อกับผู้ถือบัตรรายเก่า จะดำเนินการได้คือตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. ในวันจันทร์ - วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ให้ดำเนินการตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.

(ข) ห้ามมิให้มีการแจกเงิน สิ่งของ หรือบัตรกำนัลใด ๆ ในการรับสมัครลูกค้ารายใหม่ หรือการอนุมัติบัตรให้ลูกค้ารายใหม่ เว้นแต่จะมียอดการใช้จ่ายผ่านบัตรแล้วอย่างน้อย ๑ งวด

(๓) ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงในการให้บริการบัตรเครดิต ดังนี้

(ก) ระบบการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ยื่นขอบัตรเครดิตเพื่อการอนุมัติและกำหนดวงเงินบัตรเครดิตตามระดับความสามารถในการชำระหนี้

(ข) ระบบการเรียกเก็บหนี้ที่สามารถเตือนให้ทราบเมื่อลูกหนี้เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้หรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลง ตลอดจนกลยุทธ์ในการเรียกเก็บหนี้ในกรณีต่าง ๆ

(ค) ระบบการติดตามพฤติกรรมในการใช้จ่ายและการชำระหนี้ของผู้ถือบัตรแต่ละรายเพื่อประโยชน์ในการทบทวน เปลี่ยนแปลงวงเงินให้เหมาะสมกับพฤติกรรมและรูปแบบการใช้จ่ายของผู้ถือบัตรแต่ละราย

(ง) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสำหรับใช้ในการกำหนดและทบทวนนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการให้บริการบัตรเครดิตด้วย

๔.๑๐ การจัดทำบัญชีและการรายงาน

ธนาคารพาณิชย์จะต้องจัดทำรายงานตามที่กำหนดไว้ในหนังสือที่ ธปท.สนส.(๐๓) ว.๒๒๐๓/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ เรื่อง การปรับปรุงรูปแบบและวิธีการส่งรายงานข้อมูลที่กำหนดให้ยื่นต่อธนาคารแห่งประเทศไทย และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔.๑๑ ข้อกำหนดในประกาศนี้ ไม่ใช้บังคับแก่กรณีการออกบัตรเครดิตเพื่อใช้เบิกถอนเงินสดหรือหักทอนค่าสินค้าหรือค่าบริการ จากบัญชีเงินฝากในขณะที่ใช้บัตรนั้น

๔.๑๒ ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ได้ออกบัตรเครดิตให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคแล้วในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หากคุณสมบัติของผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคดีังกล่าวไม่ตรงตามประกาศนี้ให้บัตรเครดิตนั้นยังมีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดอายุของบัตรเครดิตหรือธนาคารพาณิชย์บอกเลิกการใช้บัตรเครดิตตามสัญญาการใช้บัตรเครดิตนั้น

๕. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ธาริษา วัฒนเกส

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต
สำหรับผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

๑. เหตุผลในการออกประกาศ

ประกาศฉบับนี้ออกมาเพื่อเป็นการพิทักษ์รักษาประโยชน์ของประชาชน และเป็นการระมัดระวังและป้องกันปัญหาจากบัตรเครดิตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนเพื่อให้หลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตมีความเหมาะสม ชัดเจน และสามารถถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกันรวมทั้ง กรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าบริการที่ธนาคารพาณิชย์อาจเรียกได้ในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตไว้ไม่เกินร้อยละ ๑๘ ต่อปี เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ นั้น

บัดนี้ ภาวะเศรษฐกิจและการเงินของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปโดยอัตราดอกเบี้ยมีการปรับตัวสูงขึ้นเป็นลำดับ โดย ณ สิ้นไตรมาส ๓ ปี ๒๕๔๙ อัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย อัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ย และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ๓ เดือนเฉลี่ย (เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ไทยรายใหญ่ ๕ แห่ง) อยู่ที่ร้อยละ ๕.๐๐ ๗.๗๕ และ ๓.๕๐ ตามลำดับ เพิ่มขึ้นจากปลายปี ๒๕๔๖ ร้อยละ ๓.๗๕ ๒.๐๐ และ ๒.๕๐ ตามลำดับ โดยอัตราที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวได้สะท้อนไปยังต้นทุนทางการเงินของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงเห็นสมควรปรับเพดานอัตราดอกเบี้ยและค่าบริการดังกล่าวให้สอดคล้องกับต้นทุนทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย จะได้ติดตามต้นทุนทางการเงินของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอย่างใกล้ชิดทั้งการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและลดลง เพื่อให้ประกอบการพิจารณาปรับเปลี่ยนเพดานอัตราดอกเบี้ยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการเงินในอนาคต

๒. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (๑) และ ข้อ ๘ แห่งประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่มีธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

๓. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่มีธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์

๔. เนื้อหา

๔.๑ ภายใต้บังคับข้อ ๔.๔ (๖) ของประกาศฉบับนี้ ให้ยกเลิกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตสำหรับผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘

๔.๒ ในประกาศนี้

“บัตรหลัก” หมายความว่า บัตรเครดิตที่ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตออกให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคนิติบุคคลที่เป็นผู้มีรายได้หรือฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระหนี้ตามบัตรเครดิตได้

“บัตรเสริม” หมายความว่า บัตรเครดิตที่ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตออกให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคนิติบุคคลที่ผู้ถือบัตรหลักยินยอมให้ใช้จ่ายเงินภายในวงเงินของผู้ถือบัตรหลัก และผู้ถือบัตรหลักจะเป็นผู้รับผิดชอบชำระหนี้อันเกิดจากบัตรเสริมทั้งหมด

“บัตรประเภทองค์กร” (Corporate Card) หมายความว่า บัตรเครดิตที่ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตออกให้ข้าราชการ หรือพนักงาน ของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทเอกชนซึ่งองค์กรข้างต้นจะเป็นผู้รับผิดชอบชำระหนี้อันเกิดจากการใช้บัตรเครดิตดังกล่าวทั้งหมด

“สำนักงานสาขา” หมายความว่า สำนักงานใด ๆ ซึ่งแยกออกจากสำนักงานใหญ่ของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต เพื่อประกอบกิจการธุรกิจบัตรเครดิต ในเรื่องของการพิจารณาอนุมัติบัตรเครดิต ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า และการรับชำระเงินจากลูกค้า ใดๆ อย่างหนึ่งหรือทั้งหมด โดยมีระบบคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลของลูกค้าที่เก็บไว้ ณ สำนักงานใหญ่หรือที่ทำการอื่นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ สำนักงานสาขาไม่รวมถึง

(๑) จุดบริการประชาสัมพันธ์เพื่อหาลูกค้าใหม่ ซึ่งทำการแจกเอกสารแนะนำบริการหรือรับและตรวจสอบข้อมูลใบสมัครจากประชาชนทั่วไป โดยยังไม่เข้ากระบวนการพิจารณาอนุมัติบัตรเครดิต ไม่มีการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า และไม่มีการรับชำระเงินจากลูกค้า

(๒) สถานที่ของตัวแทนที่ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตแต่งตั้งเพื่อรับชำระเงิน หรือทำการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งทำการแจกเอกสาร แนะนำบริการหรือรับและตรวจสอบข้อมูลใบสมัครจากประชาชน แทนผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต เช่น ที่ทำการไปรษณีย์ 3618 หรือจุดรับชำระเงินอื่นที่ไม่ใช่ของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

(๓) การเปิดจุดบริการในงานนิทรรศการต่าง ๆ เป็นการชั่วคราว (BOOTH)

(๔) สำนักงาน หรือจุดบริการ หรือสถานที่อื่น ๆ ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย อาจจะกำหนดต่อไป

๔.๓ คุณสมบัติของผู้ถือบัตรเครดิต

กรณีผู้ถือบัตรหลัก

ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตจะออกบัตรหลักให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคดี เมื่อผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคมียุทธศาสตร์คุณสมบัติเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

(๑) มีรายได้จากแหล่งที่มาต่าง ๆ รวมกันไม่ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน หรือไม่ต่ำกว่า ๑๘๐,๐๐๐ บาทต่อปี โดยต้องแสดงหลักฐานที่แนบมาเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้

(๒) เป็นผู้มียุทธศาสตร์รายได้หรือเคยมียุทธศาสตร์รายได้จากการทำมาหาได้ของตนเอง โดยพิจารณาจากกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงินฝาก ซึ่งฝากไว้กับสถาบันการเงินที่สามารถรับฝากเงินจากประชาชนได้ตามกฎหมาย ย้อนหลังเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน โดยอย่างน้อยจะต้องมีกระแสเงินสดเข้าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน และผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นผู้มีฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระเงินตามบัตรเครดิตได้

(๓) มีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เป็นหลักประกันเต็มวงเงินของบัตรเครดิตที่อนุมัติ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ถือบัตรเครดิตตามเอกสารประกอบใบสมัครการขอมีบัตรเครดิตของลูกค้า โดยห้ามมิให้ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตทำการออกบัตรเครดิตให้แก่ลูกค้า โดยมิได้รับการร้องขอจากลูกค้าก่อน (Pre-approved)

กรณีผู้ถือบัตรเสริม

ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตอาจออกบัตรเสริมให้กับผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์คุณสมบัติตาม (๑) - (๓) ข้างต้น หรือผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์รายได้ประจำได้ ภายใต้สัญญาที่ทำกับผู้ถือบัตรหลัก โดยวงเงินการใช้จ่ายของผู้ถือบัตรเสริมต้องอยู่ในวงเงินของผู้ถือบัตรหลักเท่านั้น และผู้ถือบัตรหลักจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบชำระหนี้อันเกิดจากบัตรเสริมทั้งหมด

กรณีบัตรประเภทองค์กร (Corporate Card)

ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตต้องพิจารณารูปร่างทางการเงินขององค์กร ผู้ยื่นขอมีบัตร โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้ถือบัตรในนามองค์กรดังกล่าวเป็นรายบุคคล

กรณีผู้ถือบัตรรายเก่า

ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตจะต่ออายุบัตรเครดิตให้แก่ผู้ถือบัตรรายเก่าก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ที่มีรายได้จากแหล่งที่มาต่าง ๆ รวมกันต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน หรือต่ำ

กว่า ๑๘๐,๐๐๐ บาทต่อปีได้ หากผู้ถือบัตรรายเก่ามีประวัติการชำระหนี้ที่ต่อเนื่องกัน โดยในรอบ ๑ ปี ย้อนหลังไม่เคยผิดนัดชำระหนี้เกิน ๒ ครั้ง แต่ละคร้งไม่เกิน ๓๐ วัน

๔.๔ ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใด ๆ เกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องถือปฏิบัติในเรื่อง ดอกเบี้ย ค่าปรับ และค่าธรรมเนียมใด ๆ เกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิตตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการใช้บัตรเครดิตซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะนั้นตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามประกาศนี้ ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการทุกแห่ง ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราดังกล่าวหรือเงื่อนไขใด ๆ ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องแจ้งให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคทราบล่วงหน้าก่อนวันที่จะเริ่มเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

(๒) แจ้งรายละเอียดตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตาม (๑) ให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคที่ประสงค์จะขอมีบัตรเครดิตทราบ เพื่อให้ประกอบการพิจารณาขอมีบัตรเครดิต

(๓) ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตจะเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ จากผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคนอกเหนือจากรายการตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตาม (๑) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน

(๔) ในการให้บริการเบิกถอนเงินสดผ่านบัตรเครดิต ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายใด ๆ รวมกันได้ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนเงินสดที่เบิกถอนนั้น

(๕) ภายใต้บังคับตาม (๔) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอาจเรียกเก็บดอกเบี้ยในหนี้ค้างชำระ หรือดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดชำระหนี้ หรือค่าปรับในการชำระหนี้ล่าช้ากว่ากำหนด หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการอื่นใดจากผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคได้ แต่ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าธรรมเนียมและค่าบริการนั้น เมื่อคำนวณรวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๒๐ ต่อปี ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอาจคำนวณจำนวนวันตั้งแต่วันที่ทศรองจ่ายเงินเพื่อประโยชน์ของผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคหรือวันที่สรุปยอดรายการ หรือวันที่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคต้องชำระเงินหรือถูกหักบัญชีตามใบแจ้งหนี้ก็ได้

(๖) ในการเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าธรรมเนียม และค่าบริการ สำหรับหนี้จากการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตหรือจากการเบิกถอนเงินสดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ (ทั้งกรณีลูกค้ามีข้อตกลงชำระหนี้เต็มจำนวนหรือผ่อนชำระบางส่วน) ให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตยังคงถือปฏิบัติตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตสำหรับผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ทั้งนี้ อัตราที่เรียกย่อมจะต้องเป็นไปตาม

กรอบของสัญญาที่ทำได้เดิมด้วย และหลังจากนั้นไม่ว่าหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนหรือตั้งแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตจึงจะสามารถคิดดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าธรรมเนียม และค่าบริการได้ตามประกาศฉบับนี้

(๗) ค่าธรรมเนียม และค่าบริการอื่นใดตาม (๕) ไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานที่ระบุในแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตาม (๑) และค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ตาม (๓) และ (๔) และค่าใช้จ่ายตาม (๘)

(๘) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคได้ตามจำนวนเงินดังต่อไปนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการติดตามทวงถามการชำระหนี้ตามจำนวนเงินที่ใช้จ่ายไปจริง และพอสมควรแก่กรณี

(ข) ค่าปรับกรณีเช็คคืน ไม่เกิน ๒๐๐ บาทต่อครั้ง

(๙) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตนำค่าปรับตาม (๕) และค่าใช้จ่ายตาม (๘) มารวมกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระเพื่อคิดค่าปรับอีก

๔.๕ การเรียกให้ชำระหนี้และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้

ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องถือปฏิบัติในการเรียกให้ชำระหนี้และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) หากผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตประสงค์จะให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคผ่อนชำระหนี้เป็นงวด จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้โดยให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคชำระในแต่ละงวด ดังนี้

(ก) ผู้ถือบัตรรายใหม่นับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ จะต้องชำระหนี้ขั้นต่ำในแต่ละงวด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของยอดคงค้างทั้งสิ้น เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากวงเงินชั่วคราวในกรณีฉุกเฉินซึ่งผู้ถือบัตรจะต้องชำระเต็มจำนวน ตามข้อ ๔.๗ (๓)

(ข) ผู้ถือบัตรรายเก่าก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ต้องชำระหนี้ในแต่ละงวดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของยอดคงค้างทั้งสิ้น และตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ จะต้องชำระหนี้ขั้นต่ำในแต่ละงวดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของยอดคงค้างทั้งสิ้น เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากวงเงินชั่วคราวในกรณีฉุกเฉินซึ่งผู้ถือบัตรจะต้องชำระเต็มจำนวน ตามข้อ ๔.๗ (๓)

(๒) ต้องมีหนังสือเตือนผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐ วันก่อนดำเนินการบังคับชำระหนี้ตามกฎหมาย

(๓) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๐ วันก่อนวันถึงกำหนดชำระหรือหักบัญชี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการคิดดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายในหนี้ค้างชำระ ให้แสดงรายละเอียดการคำนวณดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวในใบแจ้งหนี้ด้วย

(๔) กรณีที่ผู้ถือบัตรมีการผิดนัดชำระหนี้เกินกว่า ๓ เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตยกเลิกการใช้บัตรเครดิตของผู้ถือบัตรรายนั้นทันที

๔.๖ การเปลี่ยนประเภทหนี้

ห้ามผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตโอนหนี้ หรือเปลี่ยนประเภทหนี้ที่เกิดจากการใช้บัตรเครดิต ไปเป็นหนี้ตามสัญญาสินเชื่อประเภทอื่น เว้นแต่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคนก่อน

(๒) ต้องกำหนดให้มีการชำระหนี้ขั้นต่ำในแต่ละงวดไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ของยอดหนี้คงค้าง เว้นแต่เป็นการดำเนินการเพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้ถือบัตร โดยเฉพาะในเรื่อง ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ต่ำลงและผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตจะต้องจัดทำเอกสารหลักฐานสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้ครบถ้วนและมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย

(๓) การเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใด ๆ ต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๔ (๔) - (๙) ของประกาศฉบับนี้

(๔) ต้องยกเลิกการใช้บัตร และบัญชีบัตรเครดิตของผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภครายนั้นทันที

๔.๗ การปฏิบัติและการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภค

(๑) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องให้ความสำคัญและจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขอบัตรที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติและกำหนดวงเงินบัตรเครดิตที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า โดยให้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลกลางที่เชื่อถือได้ เช่น บริษัทที่ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เป็นต้น หรือร่วมกันจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกันเพื่อสอบย้อนประวัติส่วนตัวของผู้ขอมีบัตร จำนวนบัตรและวงเงินบัตรเครดิตที่ได้รับทั้งสิ้น ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ

(๒) วงเงินที่จะให้แก่ผู้ถือบัตรเครดิต แต่ละรายต้องไม่เกิน ๕ เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดหมุนเวียนเข้าเฉลี่ยในบัญชีเงินฝากตามข้อ ๔.๓ (๑) และ (๒) ในกรณีผู้ถือบัตรเครดิตรายเก่าก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ติดต่อกัน โดยในรอบ ๑ ปี ย้อนหลังไม่เคยผิดนัดชำระหนี้เกิน ๒ ครั้งแต่ละครั้งไม่เกิน ๓๐ วันผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตจะเพิ่มวงเงินให้แก่ผู้ถือบัตรเครดิตรายนั้นอีกไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีตาม (๓) หรือกรณีที่วงเงินเดิมของผู้ถือบัตรเครดิตรายนั้นต่ำกว่า ๕ เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดหมุนเวียนเข้าเฉลี่ยในบัญชีเงินฝาก

(๓) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตสามารถเพิ่มวงเงินชั่วคราวเกินกว่า ๕ เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนหรือกระแสเงินสดเข้าเฉลี่ยต่อเดือนให้แก่ผู้ถือบัตรเครดิตในกรณีฉุกเฉินได้

เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตได้พิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ถือบัตร รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบในการอนุมัติเพิ่มวงเงินและทำข้อตกลงเป็นพิเศษให้ผู้ถือบัตรต้องชำระหนี้ส่วนที่เกินกว่าวงเงิน ๕ เท่าของรายได้ เต็มจำนวนภายในกำหนดชำระหนี้ตามใบแจ้งยอดบัญชีบัตรเครดิตงวดที่สองที่ปรากฏยอดใช้จ่ายดังกล่าว นอกจากนี้ ในส่วนของการชำระหนี้สำหรับการใช้จ่ายที่ไม่เกิน ๕ เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดเข้าเฉลี่ยต่อเดือน ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตยังคงต้องถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๕ ด้วย

(๔) ให้ผู้ยื่นขอบัตรรายใหม่และผู้ถือบัตรรายเก่าที่ประสงค์จะขอวงเงินเพิ่ม ต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับบัตรเครดิตและวงเงินที่ได้รับขณะยื่นขอบัตรเครดิตหรือขอเพิ่มวงเงิน ที่ครบถ้วนและถูกต้อง โดยผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตต้องแจ้งให้ลูกค้ารับทราบเกี่ยวกับความสำคัญของการแจ้งข้อมูลดังกล่าว ซึ่งมีผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตอาจบน 3629 .กเลิกการถือบัตรได้หากต่อมาตรวจพบว่าการแจ้งข้อมูลดังกล่าวไม่ถูกต้อง

(๕) ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตต้องรักษาข้อมูลของผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคไว้เป็นความลับ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (ก) การเปิดเผยโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภค
- (ข) การเปิดเผยตามหน้าที่ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
- (ค) การเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตนั้น
- (ง) การส่งข้อมูลเครดิตให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต
- (จ) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมาย

๔.๘ การปฏิบัติเมื่อมีข้อร้องเรียน

ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตจะต้องดำเนินการตรวจสอบเมื่อผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต และแจ้งความคืบหน้ารวมทั้งชี้แจงขั้นตอนต่อไปให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคทราบภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งการร้องเรียน รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนนั้นให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคนั้นทราบโดยเร็ว

๔.๙ การจัดทำบัญชีและการรายงาน

ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตจะต้องจัดทำข้อมูลในรูปแบบชุดข้อมูล (Data Set) ตามรายชื่อชุดข้อมูลและคำอธิบายการจัดทำข้อมูลตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศ โดยจัดส่งรายงานชุดข้อมูลดังกล่าวเป็นรายเดือน ภายใน ๒๑ วัน นับจากวันสิ้นเดือนที่รายงาน ตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยบริการด้านการรับส่งข้อมูลด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับระบบบริหารข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยจะถือว่าได้รับข้อมูลตามชุดข้อมูล (Data Set) ผ่านระบบสื่อสาร

อิเล็กทรอนิกส์ ในวันที่ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตส่งข้อมูลให้ธนาคารแห่งประเทศไทย และผ่านเกณฑ์การตรวจสอบเบื้องต้น (Basic Validation) ของระบบบริหารข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว

๔.๑๐ เรื่องอื่น ๆ

(๑) ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตต้องกำหนดนโยบายและแผนงานในการดำเนินธุรกิจบัตรเครดิต และเสนอคณะกรรมการของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตเพื่อให้ความเห็นชอบทุกปี ทั้งนี้ นโยบายและแผนงานดังกล่าว ควรประกอบด้วยทิศทางและแนวทางในการให้บริการบัตรเครดิต พร้อมทั้งเป้าหมายในการให้บริการแก่ลูกค้าตามระดับรายได้ของผู้ถือบัตร

(๒) ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตต้องจัดให้มีระเบียบ หรือพิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิต หรือระบุในสัญญาการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อกระทำการแทนผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตในเรื่องการติดต่อหาผู้ถือบัตรรายใหม่ หรือติดต่อกับผู้ถือบัตรรายเก่าเพื่อเสนอสินเชื่อประเภทใหม่ พร้อมทั้งให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) การติดต่อหาผู้ถือบัตรรายใหม่หรือติดต่อกับผู้ถือบัตรรายเก่าจะดำเนินการได้คือตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. ในวันจันทร์ - วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ให้ดำเนินการตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.

(ข) ห้ามมิให้มีการแจกเงิน สิ่งของ หรือบัตรกำนัลใด ๆ ในการรับสมัครลูกค้ารายใหม่ หรือการอนุมัติบัตรให้ลูกค้ารายใหม่ เว้นแต่จะมียอดการใช้จ่ายผ่านบัตรแล้วอย่างน้อย ๑ วง

๔.๑๑ ข้อกำหนดในประกาศนี้ ไม่ใช้บังคับแก่กรณีการออกบัตรเดบิตเพื่อใช้เบิกถอนเงินสดหรือหักทอนค่าสินค้าหรือค่าบริการ จากบัญชีเงินฝากในขณะที่ใช้บัตรนั้น

๔.๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตได้ออกบัตรเครดิตให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคแล้วในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หากคุณสมบัติของผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคดังกล่าวไม่ตรงตามประกาศนี้ให้บัตรเครดิตนั้นยังมีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดอายุของบัตรเครดิตหรือผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตบอกยกเลิกการใช้บัตรเครดิตตามสัญญาการใช้บัตรเครดิตนั้น

๕. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ธาริษา วัฒนเกส

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจ
สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับธนาคารพาณิชย์

๑. เหตุผลในการออกประกาศ

ประกาศนี้เดิมออกมาตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘ เพื่อเป็นการพิทักษ์รักษาประโยชน์ของประชาชน และเป็นการป้องกันปัญหาจากธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตตลอดจนเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล (ผู้ประกอบการธุรกิจ ฯ) อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

บัดนี้ ประกาศดังกล่าวได้มีผลใช้บังคับมาเป็นเวลาค่อนข้างหนึ่งปีแล้ว จึงได้มีการประเมินความคุ้มครองที่ให้แก่ผู้บริโภค โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรึกษาร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจ ฯ และเห็นสมควรร่วมกันที่จะเพิ่มเงื่อนไขเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคยิ่งขึ้น โดยให้ผู้ประกอบการธุรกิจ ฯ จัดทำตารางแสดงภาระหนี้ เพื่อให้ผู้บริโภคมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจกู้เงิน และจัดทำใบเสร็จรับเงินที่แสดงรายละเอียดเงินต้นและดอกเบี้ยทั้งในส่วนที่ได้ชำระแล้ว ส่วนที่ค้างชำระ และส่วนที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ เพื่อให้ผู้บริโภคมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้

๒. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับธนาคารพาณิชย์ตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

๓. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ทุกธนาคารที่ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔. เนื้อหา

๔.๑ ให้ยกเลิกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ สำหรับธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

คำนิยาม

๔.๒ ในประกาศนี้

“สินเชื่อส่วนบุคคล” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน การรับซื้อ ซื้อมรดก หรือรับช่วงซื้อ อดตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด แก่บุคคลธรรมดาโดยมิได้ระบุวัตถุประสงค์หรือมี

วัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการและไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจของตนเอง

“สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ” หมายความว่า สินเชื่อส่วนบุคคลเฉพาะที่ไม่มีทรัพย์สินหรือทรัพย์สินเป็นหลักประกัน และเพื่อประโยชน์แห่งประกาศฉบับนี้ ให้รวมถึงสินเชื่อที่เกิดจากการให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิ่งในสินค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจมิได้จำหน่ายเป็นทางการค้าปกติยกเว้นในสินค้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์

ทั้งนี้ไม่รวมถึง สินเชื่อเพื่อการศึกษา สินเชื่อเพื่อการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ สินเชื่อเพื่อรักษาพยาบาล สินเชื่อเพื่อสวัสดิการพนักงานที่หน่วยงานต้นสังกัดได้มีการทำสัญญากับธนาคารพาณิชย์ และสินเชื่อตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

คุณสมบัติของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๓ ธนาคารพาณิชย์จะให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่บุคคลธรรมดาได้เมื่อธนาคารพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นผู้ที่มีฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระหนี้ได้

การกำหนดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๔ ธนาคารพาณิชย์จะให้วงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่ผู้บริโภคแต่ละรายได้ไม่เกิน ๕ เท่าของรายได้ของผู้บริโภคเฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงินฝากของผู้บริโภคซึ่งฝากไว้กับสถาบันการเงินเฉลี่ยต่อเดือนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๕ ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่อง ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง ดอกเบี้ยและค่าบริการที่ธนาคารพาณิชย์อาจเรียกได้ในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

การจัดทำตารางแสดงภาระหนี้และใบเสร็จรับเงิน การเรียกให้ชำระหนี้ และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้

๔.๖ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลที่ชัดเจน ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำตารางแสดงภาระหนี้สำหรับผู้บริโภคแต่ละราย โดยให้แสดงรายละเอียดของข้อมูลเป็นรายงวด ซึ่งอย่างน้อยข้อมูลแต่ละงวดต้องประกอบด้วยจำนวนเงินที่ผู้บริโภคต้องชำระ โดยแยกเป็นเงินต้นและดอกเบี้ย และจำนวนเงินต้นคงค้าง เพื่อมอบให้แก่ผู้บริโภคเมื่อมีการทำสัญญาขอสินเชื่อหรือเมื่อมีการอนุมัติสินเชื่อ ทั้งนี้ สำหรับผู้บริโภคที่ขอกู้เงินประเภทวงเงินสินเชื่อหมุนเวียน (Revolving credit) ให้มอบตารางแสดงภาระหนี้ที่จัดทำขึ้นเป็นตัวอย่างแทนได้

(๒) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้บริโภคราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๐ วันก่อนวันถึงกำหนดชำระหรือหักบัญชี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการคิดดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายในหนี้ค้างชำระให้แสดงรายละเอียดการคำนวณดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวในใบแจ้งหนี้ด้วย

(๓) จัดทำใบเสร็จรับเงินที่แสดงรายละเอียดการชำระหนี้โดยแยกเป็นเงินสด ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ผู้บริโภคเก็บไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ธนาคารพาณิชย์ต้องแสดงยอดหนี้ทั้งในส่วนที่ค้างชำระและที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ โดยแยกเป็นเงินสด ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ในใบแจ้งหนี้หรือใบเสร็จรับเงินด้วย

(๔) ต้องมีหนังสือแจ้งเตือนผู้บริโภคที่ผิดนัดชำระหนี้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐ วันก่อนดำเนินการบังคับชำระหนี้ตามกฎหมาย อนึ่ง ได้จัดทำตัวอย่างตารางแสดงภาระหนี้ตามข้อ (๑) และตัวอย่างใบเสร็จรับเงินตามข้อ (๓) แนบไว้ท้ายประกาศนี้แล้ว ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า จะกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต้องทำตามตัวอย่างทุกประการ เพียงแต่จะต้องมีรายการสำคัญตามที่กล่าวไว้ข้างต้นครบถ้วนเท่านั้น

การเปลี่ยนประเภทหนี้

๔.๗ ห้ามธนาคารพาณิชย์โอนหนี้ที่เกิดจากสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัด หรือหนี้ตามสัญญาสินเชื่อประเภทอื่น เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้บริโภคก่อน

หนี้อันเกิดจากสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ที่ยังมีได้โอนไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัดจะเอาดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับต้นเงินแล้วคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นไม่ได้

การปฏิบัติและการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลของผู้บริโภค

๔.๘ ธนาคารพาณิชย์ต้องให้ความสำคัญและจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติและกำหนดวงเงินที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลกลางที่เชื่อถือได้ เช่น บริษัทที่ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เป็นต้น หรือร่วมกันจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสอบยันประวัติส่วนตัวของผู้บริโภค และวงเงินสินเชื่อที่ได้รับทั้งสิ้น ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ

การปฏิบัติเมื่อมีข้อร้องเรียน

๔.๙ ธนาคารพาณิชย์จะต้องดำเนินการตรวจสอบเมื่อผู้บริโภคร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และแจ้งความคืบหน้ารวมทั้งชี้แจงขั้นตอนต่อไปให้ผู้บริโภคทราบภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งการร้องเรียน รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนนั้นให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้บริโภคนั้นทราบโดยเร็ว

การกำหนดนโยบาย แผนงาน และการประชาสัมพันธ์

๔.๑๐ ให้ธนาคารพาณิชย์มีการกำหนดนโยบาย แผนงานและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังนี้

(๑) ธนาคารพาณิชย์ต้องกำหนดนโยบายและแผนงานในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และเสนอคณะกรรมการของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้ความเห็นชอบทุกปี ทั้งนี้ นโยบายและแผนงานดังกล่าว ควรประกอบด้วยทิศทางและแนวทางในการให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ พร้อมทั้ง เป้าหมายในการให้บริการแก่ลูกค้าตามระดับรายได้ของผู้บริโภค

(๒) ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้มีระเบียบ หรือพิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์ หรือระบุในสัญญาการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อกระทำการแทนธนาคารพาณิชย์ในเรื่องการติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่ หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าเพื่อเสนอสินเชื่อประเภทใหม่ พร้อมทั้งให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) การติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าจะดำเนินการได้ระหว่างเวลา ๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ให้ดำเนินการระหว่างเวลา ๘.๐๐-๑๘.๐๐ น.

(ข) ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ใช้สื่อทางการตลาดในการส่งเสริมการให้สินเชื่อส่วนบุคคล ต้องสื่อความให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ง่าย ไม่ชวนเชื่อเกินความจริง และต้องชี้แจงข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน รวมทั้งระบุอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริง ของสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแต่ละประเภทให้ชัดเจน

การบริหารความเสี่ยง

๔.๑๑ ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงในการให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังนี้

(๑) ระบบการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับเพื่อการอนุมัติและกำหนดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามระดับความสามารถในการชำระหนี้

(๒) ระบบการเรียกเก็บหนี้ที่สามารถเตือนให้ทราบเมื่อลูกหนี้เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้หรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลง ตลอดจนกลยุทธ์ในการเรียกเก็บหนี้ในกรณีต่าง ๆ

(๓) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสำหรับใช้ในการกำหนดและทบทวนนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับด้วย

การจัดทำบัญชีและการรายงาน

๔.๑๒ ธนาคารพาณิชย์ จะต้องจัดทำรายงานตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศฉบับนี้ ทุกเดือน และส่งมายังธนาคารแห่งประเทศไทยภายใน ๒๑ วันนับจากวันสิ้นเดือน รวมทั้งจัดส่งสำเนารายงานดังกล่าวให้แก่กระทรวงการคลังภายในกำหนดเวลาเดียวกันข้างต้น

๕. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจ
สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับบริษัทเงินทุน

๑. เหตุผลในการออกประกาศ

ประกาศนี้เดิมออกมาตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘ เพื่อเป็นการพิทักษ์รักษาประโยชน์ของประชาชน และเป็นการป้องกันปัญหาจากธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

บัดนี้ ประกาศดังกล่าวได้มีผลใช้บังคับมาเป็นเวลาครบหนึ่งปีแล้ว จึงได้มีการประเมินความคุ้มครองที่ให้แก่ผู้บริโภค โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรึกษาร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจ และเห็นสมควรร่วมกันที่จะเพิ่มเงื่อนไขเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคยิ่งขึ้น โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจ จัดทำตารางแสดงภาระหนี้ เพื่อให้ผู้บริโภคมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจกู้เงิน และจัดทำใบเสร็จรับเงินที่แสดงรายละเอียดเงินต้นและดอกเบี้ยทั้งในส่วนที่ได้ชำระแล้ว ส่วนที่ค้างชำระ และส่วนที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ เพื่อให้ผู้บริโภคมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้

๒. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ตี ๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับบริษัทเงินทุนตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

๓. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ทุกบริษัทที่ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔. เนื้อหา

๔.๑ ให้ยกเลิกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ สำหรับบริษัทเงินทุน ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

คำนิยาม

๔.๒ ในประกาศนี้

“สินเชื่อส่วนบุคคล” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน การรับซื้อ ซื้อมด หรือรับช่วงซื้อ ลดตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใดแก่บุคคลธรรมดาโดยมิได้ระบுவัตถุประสงค์ หรือมี วัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการและไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบ ธุรกิจของตนเอง

“สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ” หมายความว่า สินเชื่อส่วนบุคคลเฉพาะที่ไม่มี ทรัพย์สินหรือทรัพย์สินเป็นหลักประกัน และเพื่อประโยชน์แห่งประกาศฉบับนี้ ให้รวมถึงสินเชื่อที่เกิด จากการให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิ่งในสินค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจมิได้จำหน่ายเป็นทางการค้า ปกติยกเว้นในสินค้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์

ทั้งนี้ไม่รวมถึงสินเชื่อเพื่อการศึกษา สินเชื่อเพื่อการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ สินเชื่อเพื่อรักษาพยาบาล สินเชื่อเพื่อสวัสดิการพนักงานที่หน่วยงานต้นสังกัดได้มีการทำสัญญากับบริษัทเงินทุน และสินเชื่อตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

คุณสมบัติของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๓ บริษัทเงินทุนจะให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่บุคคลธรรมดาได้เมื่อ บริษัทเงินทุนพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นผู้ที่มีฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระหนี้ได้

การกำหนดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๔ บริษัทเงินทุนจะให้วงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่ผู้บริโภคแต่ละ รายได้ไม่เกิน ๕ เท่าของรายได้ของผู้บริโภคเฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงิน ฝากของผู้บริโภคซึ่งฝากไว้กับสถาบันการเงินเฉลี่ยต่อเดือนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและ พอสสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๕ ให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในเรื่อง ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และ ค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง ดอกเบี้ยและค่าบริการที่บริษัทเงินทุนอาจเรียกได้ใน การประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

การจัดทำตารางแสดงภาระหนี้และใบเสร็จรับเงิน การเรียกให้ชำระหนี้ และการติดตาม ทวงถามให้ชำระหนี้

๔.๖ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลที่ชัดเจน ให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำตารางแสดงภาระหนี้สำหรับผู้บริโภคแต่ละราย โดยให้แสดงรายละเอียด ของข้อมูลเป็นรายงวด ซึ่งอย่างน้อยข้อมูลแต่ละงวดต้องประกอบด้วยจำนวนเงินที่ผู้บริโภคต้อง

ชำระ โดยแยกเป็นเงินสดและดอกเบี้ย และจำนวนเงินสดคงค้าง เพื่อมอบให้แก่ผู้บริโภคมื้อมีการทำสัญญาขอสินเชื่อหรือเมื่อมีการอนุมัติสินเชื่อ ทั้งนี้ สำหรับผู้บริโภคที่ขอกู้เงินประเภทวงเงินสินเชื่อหมุนเวียน (Revolving credit) ให้มอบตารางแสดงภาระหนี้ที่จัดทำขึ้นเป็นตัวอย่างแทนได้

(๒) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ก่อนวันถึงกำหนดชำระหรือหักบัญชี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการคิดดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายในหนี้ค้างชำระให้แสดงรายละเอียดการคำนวณดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวในใบแจ้งหนี้ด้วย

(๓) จัดทำใบเสร็จรับเงินที่แสดงรายละเอียดการชำระหนี้โดยแยกเป็นเงินสด ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ผู้บริโภคเก็บไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ บริษัทเงินทุนต้องแสดงยอดหนี้ ทั้งในส่วนที่ค้างชำระและที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ โดยแยกเป็นเงินสด ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ในใบแจ้งหนี้หรือใบเสร็จรับเงินด้วย

(๔) ต้องมีหนังสือแจ้งเตือนผู้บริโภคที่ผิดนัดชำระหนี้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐ วัน ก่อนดำเนินการบังคับชำระหนี้ตามกฎหมาย

อนึ่ง ได้จัดทำตัวอย่างตารางแสดงภาระหนี้ตามข้อ (๑) และตัวอย่างใบเสร็จรับเงินตามข้อ (๓) แนบไว้ท้ายประกาศนี้แล้ว ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า จะกำหนดให้บริษัทเงินทุนต้องทำตามตัวอย่างทุกประการ เพียงแต่จะต้องมีรายการสำคัญตามที่กล่าวไว้ข้างต้นครบถ้วนเท่านั้น

การเปลี่ยนประเภทหนี้

๔.๗ ห้ามบริษัทเงินทุนโอนหนี้ที่เกิดจากสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัด หรือหนี้ตามสัญญาสินเชื่อประเภทอื่น เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้บริโภคก่อน

หนี้อันเกิดจากสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่ยังมิได้โอนไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัดจะเอาดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับต้นเงินแล้วคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นไม่ได้

การปฏิบัติและการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลผู้บริโภค

๔.๘ บริษัทเงินทุนต้องให้ความสำคัญและจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติและกำหนดวงเงินที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลกลางที่เชื่อถือได้ เช่น บริษัทที่ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เป็นต้น หรือร่วมกันจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสอบย้อนประวัติส่วนตัวของผู้บริโภค และวงเงินสินเชื่อที่ได้รับทั้งสิ้น ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ

การปฏิบัติเมื่อมีข้อร้องเรียน

๔.๙ บริษัทเงินทุนจะต้องดำเนินการตรวจสอบเมื่อผู้บริโภคร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และแจ้งความคืบหน้ารวมทั้งชี้แจงขั้นตอนต่อไปให้ผู้บริโภคทราบภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งการร้องเรียน รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนนั้นให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้บริโภคนั้นทราบโดยเร็ว

การกำหนดนโยบาย แผนงาน และการประชาสัมพันธ์

๔.๑๐ ให้บริษัทเงินทุนมีการกำหนดนโยบาย แผนงานและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังนี้

(๑) บริษัทเงินทุนต้องกำหนดนโยบายและแผนงานในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และเสนอคณะกรรมการของบริษัทเงินทุนเพื่อความเห็นชอบทุกปี ทั้งนี้ นโยบายและแผนงานดังกล่าว ควรประกอบด้วยทิศทางและแนวทางในการให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ พร้อมทั้งเป้าหมายในการให้บริการแก่ลูกค้าตามระดับรายได้ของผู้บริโภค

(๒) บริษัทเงินทุนต้องจัดให้มีระเบียบ หรือพิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของบริษัทเงินทุนหรือระบุในสัญญาการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อกระทำการแทนบริษัทเงินทุนในเรื่องการติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่ หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าเพื่อเสนอสินเชื่อประเภทใหม่ พร้อมทั้งให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) การติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าจะดำเนินการได้ระหว่างเวลา ๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ให้ดำเนินการระหว่างเวลา ๘.๐๐-๑๘.๐๐ น.

(ข) ในกรณีที่บริษัทเงินทุนใช้สื่อทางการตลาดในการส่งเสริมการให้สินเชื่อส่วนบุคคล ต้องสื่อความให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ง่าย ไม่ชวนเชื่อเกินความจริง และต้องชี้แจงข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน รวมทั้งระบุอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริง ของสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแต่ละประเภทให้ชัดเจนการบริหารความเสี่ยง

๔.๑๑ บริษัทเงินทุนต้องจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงในการให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังนี้

(๑) ระบบการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับเพื่อการอนุมัติและกำหนดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามระดับความสามารถในการชำระหนี้

(๒) ระบบการเรียกเก็บหนี้ที่สามารถเตือนให้ทราบเมื่อลูกหนี้เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้หรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลง ตลอดจนกลยุทธ์ในการเรียกเก็บหนี้ในกรณีต่าง ๆ

(๓) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสำหรับใช้ในการกำหนดและทบทวนนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับด้วย

การจัดทำบัญชีและการรายงาน

๔.๑๒ บริษัทเงินทุนจะต้องจัดทำรายงานตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศฉบับนี้ทุกเดือน และส่งมายังธนาคารแห่งประเทศไทยภายใน ๒๑ วันนับจากวันสิ้นเดือน รวมทั้งจัดส่งสำเนารายงานดังกล่าวให้แก่กระทรวงการคลังภายในกำหนดเวลาเดียวกันข้างต้น

๕. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจ
สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่มีโชสถาบันการเงิน

๑. เหตุผลในการออกประกาศ

ประกาศนี้เดิมออกมาตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ เพื่อเป็นการพิทักษ์รักษาประโยชน์ของประชาชน และเป็นการป้องกันปัญหาจากธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตตลอดจนเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

บัดนี้ ประกาศดังกล่าวได้มีผลใช้บังคับมาเป็นเวลาคาบหนึ่งปีแล้ว จึงได้มีการประเมินความคุ้มครองที่ให้แก่ผู้บริโภค โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรึกษาหารือกับผู้ประกอบธุรกิจ ฯ และเห็นสมควรร่วมกันที่จะเพิ่มเงื่อนไขเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคยิ่งขึ้น โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจ ฯ จัดทำตารางแสดงภาระหนี้ เพื่อให้ผู้บริโภคมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจกู้เงิน และจัดทำใบเสร็จรับเงินที่แสดงรายละเอียดเงินต้นและดอกเบี้ยทั้งในส่วนที่ได้ชำระแล้ว ส่วนที่ค้างชำระ และส่วนที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ เพื่อให้ผู้บริโภคมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้

๒. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ (เรื่องสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ) ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน ปฏิบัติตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

๓. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจที่มีธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และมีโชบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

๔. เนื้อหา

๔.๑ ให้ยกเลิกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่มีโชสถาบันการเงิน ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

คำนิยาม

๔.๒ ในประกาศนี้

“สินเชื่อส่วนบุคคล” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน การรับซื้อ ซื้อมด หรือรับช่วงซื้อ ลดตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใดแก่บุคคลธรรมดาโดยมิได้ระบுவัตถุประสงค์ หรือมี วัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการและไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบ ธุรกิจของตนเอง

“สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ” หมายความว่า สินเชื่อส่วนบุคคลเฉพาะที่ไม่มี ทรัพย์สินหรือทรัพย์สินเป็นหลักประกัน และเพื่อประโยชน์แห่งประกาศฉบับนี้ ให้รวมถึงสินเชื่อที่เกิด จากการให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิงในสินค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจมิได้จำหน่ายเป็นทางการค้า ปกติยกเว้นในสินค้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์

ทั้งนี้ไม่รวมถึง สินเชื่อเพื่อการศึกษา สินเชื่อเพื่อการเดินทางไปทำงานใน ต่างประเทศสินเชื่อเพื่อรักษาพยาบาล สินเชื่อเพื่อสวัสดิการพนักงานที่หน่วยงานต้นสังกัดได้มีการ ทำสัญญากับผู้ประกอบการธุรกิจ และสินเชื่อตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การ กำกับเป็นทางค้าปกติ

การยื่นคำขอรับอนุญาตเป็นผู้ประกอบการธุรกิจต่อกระทรวงการคลัง ให้ยื่นผ่าน ธนาคารแห่งประเทศไทยตามแบบยื่นคำขอรับอนุญาตผู้ประกอบการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การ กำกับที่กำหนดท้ายประกาศนี้

“สำนักงานสาขา” หมายความว่า สำนักงานใด ๆ ซึ่งแยกออกจากสำนักงานใหญ่ ของผู้ประกอบการธุรกิจ เพื่อประกอบกิจการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ในเรื่องของ กระบวนการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า และการรับชำระเงินจากลูกค้า อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมด โดยมีระบบคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลของลูกค้าที่เก็บไว้ ณ สำนักงานใหญ่หรือที่ทำการอื่นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ สำนักงานสาขาไม่รวมถึง

(๑) จุดบริการประชาสัมพันธ์เพื่อหาลูกค้าใหม่ ซึ่งทำการแจกเอกสารแนะนำบริการ หรือรับและตรวจสอบข้อมูลใบสมัครจากประชาชนทั่วไป โดยยังไม่เข้ากระบวนการพิจารณาอนุมัติ สินเชื่อ ไม่มีการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า และไม่มีการรับชำระเงินจากลูกค้า

(๒) สถานที่ของตัวแทนที่ผู้ประกอบการธุรกิจแต่งตั้งเพื่อรับชำระเงิน หรือทำการ ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งทำการแจกเอกสาร แนะนำบริการหรือรับและตรวจสอบข้อมูลใบสมัครจาก ประชาชน แทนผู้ประกอบการธุรกิจ เช่น ที่ทำการไปรษณีย์ หรือจุดรับชำระเงินอื่นที่ไม่ใช่ของผู้ ประกอบธุรกิจ

(๓) สำนักงาน หรือจุดบริการ หรือสถานที่อื่น ๆ ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย อาจจะกำหนดต่อไป

คุณสมบัติของผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๓ ผู้ประกอบธุรกิจจะให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่บุคคลธรรมดาได้เมื่อผู้ประกอบธุรกิจพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นผู้ที่มีฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระหนี้ได้

การกำหนดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๔ ผู้ประกอบธุรกิจจะให้วงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่ผู้บริโภคแต่ละรายได้ไม่เกิน ๕ เท่าของรายได้ของผู้บริโภคเฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงินฝากของผู้บริโภคซึ่งฝากไว้กับสถาบันการเงินเฉลี่ยต่อเดือนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๕ ให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในเรื่องการเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบธุรกิจอาจเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใด ๆ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ทั้งนี้ดอกเบี้ยที่เรียกเก็บต้องไม่เกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ (ร้อยละ ๑๕ ต่อปี) โดยอัตราสูงสุดของดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใด ๆ ดังกล่าว รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๒๔ ต่อปี (Effective rate)

(๒) นอกจากดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียมใด ๆ ตาม (๑) แล้ว ผู้ประกอบธุรกิจอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตาม 3617 .ที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุได้ ตามรายการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดดั่งแบบแนบท้ายประกาศฉบับนี้ เฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจ่ายให้แก่ราชการ

(ข) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจ่ายให้แก่บุคคลอื่น หรือหน่วยงานภายนอก โดยมีหลักฐานการชำระเงินที่สามารถตรวจสอบตามประเภทที่ธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดดั่งแบบแนบท้ายประกาศนี้ และประเภทอื่น ๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย

(ค) ค่าใช้จ่ายที่ทำให้ต้นทุนในการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการให้บริการแก่ผู้บริโภค หรือการผิณฑ์ชำระหนี้ของผู้บริโภคแล้วแต่กรณีเฉพาะราย ตามประเภทที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดดั่งแบบแนบท้ายประกาศนี้ และประเภทอื่น ๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจจะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายประเภทเดียวกันตามที่ระบุไว้ข้างต้นซ้ำซ้อนกันไม่ได้

(๓) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำดอกเบีย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ ตาม (๑) และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุตาม (๒) มารวมกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระเพื่อคิดดอกเบียและค่าปรับอีก

การประกาศเผยแพร่ดอกเบีย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

๔.๖ ให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในเรื่องการประกาศเผยแพร่ดอกเบีย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังต่อไปนี้

(๑) ปิดประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบีย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแนบท้ายประกาศฉบับนี้ ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานทุกแห่งภายในวันเดียวกับที่ผู้ประกอบธุรกิจประกาศหรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียดดังกล่าว

(๒) เผยแพร่รายละเอียดตาม (๑) ไว้ในเว็บไซต์ (Website) ของผู้ประกอบธุรกิจ ก่อนวันที่รายละเอียดดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

(๓) จัดเก็บต้นฉบับของรายละเอียดตาม (๑) ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร หรือสื่อบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือในรูปแบบใด ๆ เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี นับแต่วันที่รายละเอียดดังกล่าวมีผลบังคับใช้

(๔) แจงรายละเอียดตาม (๑) ให้แก่ผู้บริโภคหรือผู้ที่ประสงค์จะขอสินเชื่อทราบ เพื่อให้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการขอสินเชื่อ

(๕) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบีย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามข้อ ๔.๕ (๑) ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเสียประโยชน์ ให้ผู้ประกอบธุรกิจแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้บริโภคภายในเวลาอันควรด้วย

(๖) นอกจากเกณฑ์ที่กล่าวมา หากมีการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุตามข้อ ๔.๕ (๒) รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเสียประโยชน์ ผู้ประกอบธุรกิจต้องได้รับความยินยอมจากผู้บริโภคเสียก่อน เว้นแต่ผู้บริโภคเลือกที่จะให้สิทธิผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการเป็นอย่างอื่น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมีการตกลงใด ๆ ไว้ ผู้ประกอบธุรกิจต้องประกาศการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นให้ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนการเปลี่ยนแปลงจะมีผลใช้บังคับ

การจัดทำตารางแสดงภาระหนี้และใบเสร็จรับเงิน การเรียกให้ชำระหนี้ และการติดตาม
ทวงถามให้ชำระหนี้

๔.๗ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลที่ชัดเจน ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติตามนี้

(๑) จัดทำตารางแสดงภาระหนี้สำหรับผู้บริโภคแต่ละราย โดยให้แสดงรายละเอียดของข้อมูลเป็นรายงวด ซึ่งอย่างน้อยข้อมูลแต่ละงวดต้องประกอบด้วยจำนวนเงินที่ผู้บริโภคต้องชำระ โดยแยกเป็นเงินต้นและดอกเบี้ย และจำนวนเงินต้นคงค้าง เพื่อมอบให้แก่ผู้บริโภคเมื่อมีการทำสัญญาขอสินเชื่อหรือเมื่อมีการอนุมัติสินเชื่อ ทั้งนี้ สำหรับผู้บริโภคที่ขอกู้เงินประเภทวงเงินสินเชื่อหมุนเวียน (Revolving credit) ให้มอบตารางแสดงภาระหนี้ที่จัดทำขึ้นเป็นตัวอย่างแทนได้

(๒) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๐ วันก่อนวันถึงกำหนดชำระหรือหักบัญชี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการคิดดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายในหนี้ค้างชำระให้แสดงรายละเอียดการคำนวณดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวในใบแจ้งหนี้ด้วย

(๓) จัดทำใบเสร็จรับเงินที่แสดงรายละเอียดการชำระหนี้โดยแยกเป็นเงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ผู้บริโภคเก็บไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจต้องแสดงยอดหนี้ ทั้งในส่วนที่ค้างชำระและที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ โดยแยกเป็นเงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ในใบแจ้งหนี้หรือใบเสร็จรับเงินด้วย

(๔) ต้องมีหนังสือแจ้งเตือนผู้บริโภคที่ผิดนัดชำระหนี้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐ วันก่อนดำเนินการบังคับชำระหนี้ตามกฎหมาย

อนึ่ง ได้จัดทำตัวอย่างตารางแสดงภาระหนี้ตามข้อ (๑) และตัวอย่างใบเสร็จรับเงินตามข้อ (๓) แนบไว้ท้ายประกาศนี้แล้ว ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า จะกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจต้องทำตามตัวอย่างทุกประการ เพียงแต่จะต้องมีรายการสำคัญตามที่กล่าวไว้ข้างต้นครบถ้วนเท่านั้น

การปฏิบัติและการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลของผู้บริโภค

๔.๘ ผู้ประกอบการธุรกิจต้องให้ความสำคัญและจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติและกำหนดวงเงินที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลกลางที่เชื่อถือได้ เช่น บริษัทที่ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เป็นต้น หรือร่วมกันจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสอบสวนประวัติส่วนตัวของผู้บริโภค และวงเงินสินเชื่อที่ได้รับทั้งสิ้น ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ

การปฏิบัติเมื่อมีข้อร้องเรียน

๔.๙ ผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องดำเนินการตรวจสอบเมื่อผู้บริโภคร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และแจ้งความคืบหน้ารวมทั้งชี้แจงขั้นตอนต่อไปให้ผู้บริโภคทราบภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งการร้องเรียน รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนนั้นให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้บริโภคนั้นทราบโดยเร็ว

การกำหนดนโยบาย แผนงาน และการประชาสัมพันธ์

๔.๑๐ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีการกำหนดนโยบาย แผนงาน และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังนี้

(๑) ผู้ประกอบการธุรกิจต้องกำหนดนโยบายและแผนงานในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และเสนอคณะกรรมการของผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อให้ความเห็นชอบทุกปี ทั้งนี้ นโยบายและแผนงานดังกล่าว ควรประกอบด้วยทิศทางและแนวทางในการให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ พร้อมทั้งเป้าหมายในการให้บริการแก่ลูกค้าตามระดับรายได้ของผู้บริโภค

(๒) ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดให้มีระเบียบ หรือพิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของผู้ประกอบการธุรกิจ หรือระบุในสัญญาการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อกระทำการแทนผู้ประกอบการธุรกิจในเรื่องการติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่ หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าเพื่อเสนอสินเชื่อประเภทใหม่ พร้อมทั้งให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) การติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าจะดำเนินการได้ระหว่างเวลา ๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ให้ดำเนินการระหว่างเวลา ๘.๐๐-๑๘.๐๐ น.

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจใช้สื่อทางการตลาดในการส่งเสริมการให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ต้องสื่อความให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ง่าย ไม่ชวนเชื่อเกินความจริง และต้องชี้แจงข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน รวมทั้งระบุอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริง ของสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแต่ละประเภทให้ชัดเจน

การจัดทำบัญชีและการรายงาน

๔.๑๑ ผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องจัดทำรายงานตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศฉบับนี้ทุกเดือน และส่งมายังธนาคารแห่งประเทศไทยภายใน ๒๑ วันนับจากวันสิ้นเดือน รวมทั้งจัดส่งสำเนารายงานดังกล่าวให้แก่กระทรวงการคลังภายในกำหนดเวลาเดียวกันข้างต้น

๕. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

(สำเนา)

14 กันยายน 2550

เรียน ผู้จัดการ

ธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร

บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ทุกบริษัท

ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่ไม่ใช่สถาบันการเงินทุกบริษัท

ผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่ไม่ใช่สถาบันการเงินทุกบริษัท

ที่ อปท.ผนส. (21) ว. 1796/ 2550 เรื่อง แนวปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้**1. เหตุผลในการออกหนังสือเวียน**

เนื่องจากปัจจุบันปรากฏว่ามีประชาชนที่เป็นหนี้สินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลได้รับความเดือดร้อนจากการติดตามทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมในหลายลักษณะทั้งในกรณีที่เป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบการธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ผู้ประกอบการธุรกิจ") เป็นผู้ติดตามทวงถามหนี้เอง และกรณีที่มีการว่าจ้างบุคคลอื่นเป็นผู้ติดตามทวงถามหนี้ภายนอกดำเนินการ ดังนั้น เพื่อให้การติดตามทวงถามหนี้ของผู้ประกอบการธุรกิจทั้งที่เป็นสถาบันการเงินและที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้ประเภทใดนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วหรือไม่ มีมาตรฐานเดียวกัน และไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน ธนาคารแห่งประเทศไทย (อปท.) จึงได้ออกแนวปฏิบัติฉบับนี้

2. ขอบเขตการบังคับใช้

แนวปฏิบัตินี้ให้ใช้บังคับกับธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ทุกแห่ง

ผนสว90-คบ20001-25500914 ค

คบ 200

วันที่ 14 ก.ย.50

3. เนื้อหา

ในการดำเนินการติดตามทวงถามหนี้ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการตามแนวปฏิบัติที่แนบมาพร้อมนี้ โดยสาระสำคัญคือ

3.1 ผู้ประกอบธุรกิจและผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ควรให้ข้อมูลกับลูกหนี้หากมีการมอบหมายให้ผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้เป็นผู้ดำเนินการแทน การติดต่อกับลูกหนี้ต้องทำภายในช่วงเวลาที่กำหนด มีการแสดงตนต่อลูกหนี้ในการเรียกเก็บหนี้ และการเก็บรักษาความลับของลูกหนี้ตลอดจนมีการกำหนดวิธีการและภาษาที่ใช้ในการเรียกเก็บหนี้ที่เหมาะสม

3.2 ในการใช้บริการผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้รายอื่น ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องรับผิดชอบต่อลูกหนี้และบุคคลภายนอกเสมือนผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้ดำเนินการเอง รวมทั้งควรมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้

3.3 ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีนโยบาย ขั้นตอนในการรับและจัดการเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการติดตามทวงถามหนี้ของลูกหนี้ที่เหมาะสม

4. วันเริ่มต้นถือปฏิบัติ

ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ในหนังสือฉบับนี้เป็นต้นไป ทั้งนี้ ธปท. จะมีการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติต่อไป โดยเฉพาะในส่วนของ การปฏิบัติตามแนวปฏิบัติฉบับนี้ของสถาบันการเงิน ผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นางธาริษา วัฒนเกส)

ผู้ว่าการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แนวปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้

ฝ่ายนโยบายความเสี่ยง

โทรศัพท์ 0-2283-5304, 0-2283-5886

หมายเหตุ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจัดให้มีการประชุมชี้แจงในวันที่.....ณ

ไม่มีการจัดประชุมชี้แจง

แนวปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้

14 กันยายน 2550



จัดทำโดย

สำนักงานนโยบายความเสี่ยง

ฝ่ายนโยบายความเสี่ยง

สถานนโยบายสถาบันการเงิน

ธนาคารแห่งประเทศไทย

โทรศัพท์ 0-2283-5304 , 0-2283-5886

โทรสาร 0-2283-5983

e-mail: suwannja@bot.or.th , chuleekt@bot.or.th

แนวปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้

1. เหตุผลในการออกแนวปฏิบัติ

เนื่องจากปัจจุบันปรากฏว่ามีประชาชนที่เป็นหนี้สินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลได้รับความเดือดร้อนจากการติดตามทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมในหลายลักษณะ ทั้งในกรณีที่ตั้งสถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินเป็นผู้ติดตามทวงถามหนี้เอง และในกรณีที่มีการว่าจ้างบุคคลอื่นเป็นผู้ติดตามทวงถามหนี้ภายนอกดำเนินการ ดังนั้น เพื่อให้การติดตามทวงถามหนี้ของผู้ประกอบธุรกิจทั้งที่เป็นสถาบันการเงินและที่ไม่ใช่สถาบันการเงินไม่ว่าจะเป็นหนี้ประเภทใดนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วหรือไม่ มีมาตรฐานเดียวกันและไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) จึงได้ออกแนวปฏิบัติฉบับนี้

2. สถาบันการเงินที่ต้องปฏิบัติ

แนวปฏิบัตินี้ให้ใช้บังคับกับธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และผู้ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ทุกแห่ง

3. เนื้อหา

ในการดำเนินการติดตามทวงถามหนี้ ทั้งในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และผู้ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ประกอบธุรกิจ”) เป็นผู้ดำเนินการเองรวมถึงการว่าจ้างให้บุคคลอื่นเป็นผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

3.1 แนวปฏิบัติทั่วไปในการติดตามทวงถามหนี้กับลูกหนี้

3.1.1 เวลาและความถี่ในการติดต่อเพื่อการติดตามทวงถามหนี้

ในการติดต่อลูกหนี้เพื่อติดตามทวงถามหนี้ ให้ดำเนินการภายในเวลา 8.00–20.00 น. ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ให้ดำเนินการภายในเวลา 8.00–18.00 น. ภายใต้ความถี่ที่เหมาะสม

3.1.2 การแสดงตัวเพื่อวัตถุประสงค์ในการติดตามทวงถามหนี้

ให้ผู้ประกอบธุรกิจและผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้แสดงตัวต่อลูกหนี้โดยแจ้งชื่อและวัตถุประสงค์ในการติดต่อให้ลูกหนี้ได้รับทราบอย่างถูกต้องเหมาะสม และในกรณีที่เป็นการ

ติดต่อโดยตรงของผู้ให้บริการ (face to face) ให้ผู้เรียกเก็บหนี้แสดงเอกสารซึ่งแสดงให้เห็นว่าตนได้รับอนุญาตจากผู้ประกอบธุรกิจให้ทำการติดตามทวงถามหนี้แทนด้วย

3.1.3 วิธีการเรียกเก็บหนี้

ก. ไม่ให้เรียกเก็บหนี้จากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้ เช่น ญาติพี่น้องหรือเพื่อนร่วมงาน เว้นแต่ได้รับการยินยอมจากลูกหนี้หรือเป็นสิทธิตามกฎหมาย

ข. ไม่ใช้ความรุนแรงเพื่อทำร้ายร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ลูกหนี้ชำระหนี้

ค. ไม่ปลอมแปลง บิดเบือนข้อมูล เอกสารหรือแสดงท่าทางอันทำให้ลูกหนี้สำคัญผิด เช่น

- ไม่ปลอมแปลง บิดเบือนว่าเป็นบุคคลอื่น หรือใช้ชื่ออื่นนอกเหนือจากชื่อจริง รวมถึงไม่ปลอมแปลงบิดเบือนข้อมูลในการแสดงตัวหรืออำนาจหน้าที่ของผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ ไม่ใช้สัญลักษณ์หรือแสดงท่าทางเพื่อให้ลูกหนี้สำคัญผิดว่ามาจากหน่วยงานของรัฐหรือบริษัทข้อมูลเครดิต

- ไม่ปลอมแปลง บิดเบือนเพื่อให้ลูกหนี้สำคัญผิดว่าเอกสารเรียกเก็บหนี้ หรือเอกสารที่ใช้ในการติดต่อกับลูกหนี้นั้น ออกหรือได้รับอนุญาตหรือการรับรองจากหน่วยงานของรัฐหรือบริษัทข้อมูลเครดิต หรือทำให้ลูกหนี้เข้าใจผิดในสาระสำคัญทางกฎหมายของเอกสารดังกล่าว

- ไม่ปลอมแปลง บิดเบือน หรือแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จเกี่ยวกับยอดหนี้เกินกว่าที่มีอยู่ตามกฎหมาย เช่น ประเภท จำนวน สถานะปัจจุบัน หรือค่าธรรมเนียมจากการเรียกเก็บหนี้ เป็นต้น หรือแสดงท่าทางอื่นใดอันเป็นเท็จเพื่อให้ลูกหนี้สำคัญผิดและชำระหนี้

ง. ไม่ข่มขู่ คุกคามที่มีลักษณะผิดกฎหมาย เช่น

- ข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง ทำร้ายร่างกาย ทรัพย์สิน หรือชื่อเสียงของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่น หรือข่มขู่ว่าจะฟ้องร้องด้วยความอันเป็นเท็จว่าลูกหนี้กระทำความผิดกฎหมายหากไม่มีการชำระหนี้

- ข่มขู่ว่าจะเพิ่มค่าธรรมเนียมทนายความ ค่าสืบสวน ค่าบริการในการติดตามทวงถามหนี้ ค่าบริการทางการเงิน หรือค่าธรรมเนียมอื่นใดซึ่งไม่สามารถเรียกเก็บได้จริงตามกฎหมาย

- ข่มขู่ว่าจะกระทำการใด ๆ ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจและผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ไม่มีเจตนาที่จะกระทำหรือไม่สามารถกระทำได้จริงตามกฎหมาย

- ช่มชู้ว่าจะปลอมแปลงหรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับยอดหนี้ของลูกหนี้ อันเป็นเท็จหรือข้อมูลอื่นเพื่อทำลายชื่อเสียงของลูกหนี้

จ. ไม่รบกวน หรือรังควานลูกหนี้โดยไม่มีเหตุอันสมควร เช่น

- การติดต่อด้วยโทรศัพท์หลายครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือทำให้โทรศัพท์ดังอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นเกิดความรำคาญ

- การติดต่อด้วยโทรศัพท์กับลูกหนี้หรือบุคคลอื่นโดยไม่เปิดเผยชื่อ

ฉ. ไม่ใช้ภาษาหยาบคาย ช่มชู้ ดุหมั่นหรือสื่อให้เห็นถึงผลกระทบที่มีลักษณะเป็นการช่มชู้ลูกหนี้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้ หรือทำให้ลูกหนี้สำคัญผิดว่าลูกหนี้ได้กระทำการที่ผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรมอันดีงาม

3.1.4 การเก็บรักษาความลับของลูกหนี้

ให้ผู้ประกอบธุรกิจและผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ใช้ความระมัดระวังเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพในการเก็บรักษาความลับของลูกหนี้ และไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ของลูกหนี้ ระหว่างการติดต่อกับบุคคลอื่น เว้นแต่ได้รับการยินยอมจากลูกหนี้ เช่น

ก. ไม่เปิดเผยข้อความ หรือสัญลักษณ์ที่แสดงให้ทราบว่าลูกหนี้มีหนี้สิน ซึ่งมีเจตนาให้เข้าถึงได้เป็นการทั่วไปและทำให้ลูกหนี้เกิดความอับอาย เช่น การใช้ไปรษณียบัตรหรือโทรสารทั้งนี้ ในการติดต่อด้วยจดหมาย บริเวณด้านนอกของจดหมายไม่ควรระบุข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นใดอันแสดงให้ทราบว่าลูกหนี้มีหนี้สิน นอกเหนือจากที่อยู่และชื่อของผู้เรียกเก็บหนี้

ข. ในการติดต่อกับนายจ้างของลูกหนี้ ให้ติดต่อภายในความถี่ที่เหมาะสม เพื่อยืนยันการจ้างงานหรือที่อยู่ของลูกหนี้เท่านั้น และต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินของลูกหนี้ กล่าวคือสอบถามได้เฉพาะว่าลูกหนี้เป็นพนักงานอยู่หรือไม่เท่านั้น

ค. ในการติดต่อกับบุคคลในครอบครัวของลูกหนี้ ให้ติดต่อภายในความถี่และสถานที่ที่เหมาะสม และต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินของลูกหนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากลูกหนี้หรือสามารถกระทำได้ตามกฎหมาย

ง. ไม่ควรติดต่อบุคคลอื่นเพื่อติดตามทวงถามหนี้ นอกเหนือจากบุคคลที่กล่าวไว้ตามข้อ 3.1.4 ข และ ค เว้นแต่เป็นการติดต่อเพื่อสอบถามที่อยู่ของลูกหนี้หรือได้รับคำยินยอมจากลูกหนี้

3.1.5 การรับเงินจากลูกหนี้

ให้ผู้ประกอบธุรกิจและผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้มีระบบและหลักฐานการรับเงินจากลูกหนี้ที่เหมาะสมและมีผลในทางกฎหมาย

3.2 การว่าจ้างผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้เรียกเก็บหนี้แทน

3.2.1 การว่าจ้างผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้

ก. ในการใช้บริการผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องรับผิดชอบต่อลูกหนี้และบุคคลภายนอกเสมือนผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้ดำเนินการเอง และต้องจัดให้มีการทำสัญญาว่าจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งดูแลการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ให้มีมาตรฐานเช่นเดียวกับที่ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการเอง

ข. ผู้ประกอบธุรกิจควรต้องแจ้งให้ลูกหนี้ทราบตั้งแต่ในเวลาที่ขอเงินว่าจะใช้บริการบุคคลอื่นในการติดตามทวงถามหนี้รวมถึงระบุค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว

3.2.2 ในการคัดเลือกผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้

ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจพิจารณาเลือกผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ที่มีลักษณะการจัดตั้งแบบบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน และพิจารณาถึงประวัติของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน รวมถึงผู้ถือหุ้นหรือหุ้นส่วน และผู้จัดการ สถานะทางการเงิน ระบบการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของพนักงาน ระบบการเก็บรักษาความลับของลูกหนี้ และการเยี่ยมชมที่ทำการของผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ เป็นต้น รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของผู้ให้บริการว่าผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ได้มีการดำเนินการตามแนวปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้ที่ ธปท. กำหนดเพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพิจารณาต่อสัญญาการว่าจ้างบริการของผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดให้มีการติดตามดูแลผลการดำเนินงานของผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้อย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ

3.2.3 การให้ข้อมูลกับลูกหนี้

ในขั้นตอนติดตามทวงถามหนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้แจ้งให้ลูกหนี้ทราบล่วงหน้าถึงการมอบหมายให้ผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้เป็นผู้ดำเนินการแทน และต้องจัดส่งเอกสารยืนยันยอดหนี้ให้กับลูกหนี้ ที่มีรายละเอียดอย่างน้อยดังนี้

- (1) จำนวนเงินและระยะเวลาค้างชำระ
- (2) หมายเลขโทรศัพท์เพื่อใช้ในการติดต่อที่เกี่ยวข้องกับการชำระหนี้
- (3) ค่าใช้จ่ายในการเรียกเก็บหนี้ (ถ้ามี)
- (4) สิทธิ วิธี และสถานที่ในการร้องเรียนของลูกหนี้
- (5) สิทธิของลูกหนี้ในการเลือกชำระหนี้กับผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งก็ได้ ในกรณีที่ผู้ให้บริการเรียกเก็บหนี้ได้รับจ้างจากผู้ประกอบธุรกิจหลายรายให้เรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้รายเดียวกัน (ถ้ามี)

3.3 การจั้ระบบในการรับติดต่อและรับข้อร้องเรียนจากลูกหนี

3.3.1 ให้ผู้ประกอบธุรกิจมีนโยบาย ขั้นตอนในการรับและจัดการเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการติดตามทวงถามหนี้ของลูกหนีที่เหมาะสม ตลอดจนจัดให้มีการนำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงได้รับทราบเป็นระยะ

3.3.2 ให้ผู้ประกอบธุรกิจจั้ระบบในการที่ลูกหนีจะสามารถติดต่อและร้องเรียนได้อย่างเป็นกิจจะลักษณะ เพื่อรองรับประเด็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้

ภาคผนวก ข.

- THE FAIR DEBT COLLECTION PRACTICES ACT 1978

THE FAIR DEBT COLLECTION PRACTICES ACT

As amended by Pub. L. 109-351, §§ 801-02, 120 Stat. 1966 (2006)

As a public service, the staff of the Federal Trade Commission (FTC) has prepared the following complete text of the Fair Debt Collection Practices Act (FDCPA), 15 U.S.C. §§ 1692-1692p.

Please note that the format of the text differs in minor ways from the U.S. Code and West's U.S. Code Annotated. For example, this version uses FDCPA section numbers in the headings. In addition, the relevant U.S. Code citation is included with each section heading. Although the staff has made every effort to transcribe the statutory material accurately, this compendium is intended as a convenience for the public and not a substitute for the text in the U.S. Code.

Table of Contents

§ 801	Short title
§ 802	Congressional findings and declaration of purpose
§ 803	Definitions
§ 804	Acquisition of location information
§ 805	Communication in connection with debt collection
§ 806	Harassment or abuse
§ 807	False or misleading representations
§ 808	Unfair practices
§ 809	Validation of debts
§ 810	Multiple debts
§ 811	Legal actions by debt collectors
§ 812	Furnishing certain deceptive forms
§ 813	Civil liability

- § 814 Administrative enforcement
- § 815 Reports to Congress by the Commission
- § 816 Relation to State laws
- § 817 Exemption for State regulation
- § 818 Exception for certain bad check enforcement programs operated by private entities
- § 819 Effective date

15 USC 1601
note

§ 801. Short Title

This title may be cited as the "Fair Debt Collection Practices Act."

15 USC 1692

§ 802. Congressional findings and declaration of purpose

- (a) There is abundant evidence of the use of abusive, deceptive, and unfair debt collection practices by many debt collectors. Abusive debt collection practices contribute to the number of personal bankruptcies, to marital instability, to the loss of jobs, and to invasions of individual privacy.
- (b) Existing laws and procedures for redressing these injuries are inadequate to protect consumers.
- (c) Means other than misrepresentation or other abusive debt collection practices are available for the effective collection of debts.
- (d) Abusive debt collection practices are carried on to a substantial extent in interstate commerce and through means and instrumentalities of such commerce. Even where abusive debt collection practices are purely intrastate in character, they nevertheless directly affect interstate commerce.
- (e) It is the purpose of this title to eliminate abusive debt collection

practices by debt collectors, to insure that those debt collectors who refrain from using abusive debt collection practices are not competitively disadvantaged, and to promote consistent State action to protect consumers against debt collection abuses.

15 USC 1692a

§ 803. Definitions

As used in this title—

- (1) The term "Commission" means the Federal Trade Commission.
- (2) The term "communication" means the conveying of information regarding a debt directly or indirectly to any person through any medium.
- (3) The term "consumer" means any natural person obligated or allegedly obligated to pay any debt.
- (4) The term "creditor" means any person who offers or extends credit creating a debt or to whom a debt is owed, but such term does not include any person to the extent that he receives an assignment or transfer of a debt in default solely for the purpose of facilitating collection of such debt for another.
- (5) The term "debt" means any obligation or alleged obligation of a consumer to pay money arising out of a transaction in which the money, property, insurance or services which are the subject of the transaction are primarily for personal, family, or household purposes, whether or not such obligation has been reduced to judgment.
- (6) The term "debt collector" means any person who uses any instrumentality of interstate commerce or the mails in any business the principal purpose of which is the collection of any debts, or who regularly collects or attempts to collect, directly or indirectly, debts owed or due or asserted to be owed or due another. Notwithstanding the exclusion provided

by clause (F) of the last sentence of this paragraph, the term includes any creditor who, in the process of collecting his own debts, uses any name other than his own which would indicate that a third person is collecting or attempting to collect such debts. For the purpose of section 808(6), such term also includes any person who uses any instrumentality of interstate commerce or the mails in any business the principal purpose of which is the enforcement of security interests. The term does not include—

- (A) any officer or employee of a creditor while, in the name of the creditor, collecting debts for such creditor;
- (B) any person while acting as a debt collector for another person, both of whom are related by common ownership or affiliated by corporate control, if the person acting as a debt collector does so only for persons to whom it is so related or affiliated and if the principal business of such person is not the collection of debts;
- (C) any officer or employee of the United States or any State to the extent that collecting or attempting to collect any debt is in the performance of his official duties;
- (D) any person while serving or attempting to serve legal process on any other person in connection with the judicial enforcement of any debt;
- (E) any nonprofit organization which, at the request of consumers, performs bona fide consumer credit counseling and assists consumers in the liquidation of their debts by receiving payments from such consumers and distributing such amounts to creditors; and
- (F) any person collecting or attempting to collect any debt owed or due or asserted to be owed or due another to the extent such activity

- (i) is incidental to a bona fide fiduciary obligation or a bona fide escrow arrangement;
 - (ii) concerns a debt which was originated by such person;
 - (iii) concerns a debt which was not in default at the time it was obtained by such person; or
 - (iv) concerns a debt obtained by such person as a secured party in a commercial credit transaction involving the creditor.
- (7) The term "location information" means a consumer's place of abode and his telephone number at such place, or his place of employment.
- (8) The term "State" means any State, territory, or possession of the United States, the District of Columbia, the Commonwealth of Puerto Rico, or any political subdivision of any of the foregoing.

15 USC 1692b

§ 804. Acquisition of location information

Any debt collector communicating with any person other than the consumer for the purpose of acquiring location information about the consumer shall—

- (1) identify himself, state that he is confirming or correcting location information concerning the consumer, and, only if expressly requested, identify his employer;
- (2) not state that such consumer owes any debt;
- (3) not communicate with any such person more than once unless requested to do so by such person or unless the debt collector reasonably believes that the earlier response of such person is erroneous or incomplete and that such person now has correct or complete location information;
- (4) not communicate by post card;

- (5) not use any language or symbol on any envelope or in the contents of any communication effected by the mails or telegram that indicates that the debt collector is in the debt collection business or that the communication relates to the collection of a debt; and
- (6) after the debt collector knows the consumer is represented by an attorney with regard to the subject debt and has knowledge of, or can readily ascertain, such attorney's name and address, not communicate with any person other than that attorney, unless the attorney fails to respond within a reasonable period of time to the communication from the debt collector.

15 USC 1692c

§ 805. Communication in connection with debt collection

(a) **COMMUNICATION WITH THE CONSUMER GENERALLY.**

Without the prior consent of the consumer given directly to the debt collector or the express permission of a court of competent jurisdiction, a debt collector may not communicate with a consumer in connection with the collection of any debt—

- (1) at any unusual time or place or a time or place known or which should be known to be inconvenient to the consumer. In the absence of knowledge of circumstances to the contrary, a debt collector shall assume that the convenient time for communicating with a consumer is after 8 o'clock antimeridian and before 9 o'clock postmeridian, local time at the consumer's location;
- (2) if the debt collector knows the consumer is represented by an attorney with respect to such debt and has knowledge of, or can readily ascertain, such attorney's name and address, unless the attorney fails to respond within a reasonable period of time to a communication

from the debt collector or unless the attorney consents to direct communication with the consumer; or

- (3) at the consumer's place of employment if the debt collector knows or has reason to know that the consumer's employer prohibits the consumer from receiving such communication.

(b) **COMMUNICATION WITH THIRD PARTIES.** Except as provided in section 804, without the prior consent of the consumer given directly to the debt collector, or the express permission of a court of competent jurisdiction, or as reasonably necessary to effectuate a postjudgment judicial remedy, a debt collector may not communicate, in connection with the collection of any debt, with any person other than a consumer, his attorney, a consumer reporting agency if otherwise permitted by law, the creditor, the attorney of the creditor, or the attorney of the debt collector.

(c) **CEASING COMMUNICATION.** If a consumer notifies a debt collector in writing that the consumer refuses to pay a debt or that the consumer wishes the debt collector to cease further communication with the consumer, the debt collector shall not communicate further with the consumer with respect to such debt, except—

- (1) to advise the consumer that the debt collector's further efforts are being terminated;
- (2) to notify the consumer that the debt collector or creditor may invoke specified remedies which are ordinarily invoked by such debt collector or creditor; or
- (3) where applicable, to notify the consumer that collector or creditor intends to invoke a specified remedy.

If such notice from the consumer is made by mail, notification shall be complete upon receipt.

- (d) For the purpose of this section, the term "consumer" includes the consumer's spouse, parent (if the consumer minor), guardian, executor, or administrator.

15 USC 1692d

§ 806. Harassment or abuse

A debt collector may not engage in any conduct the natural consequence of which is to harass, oppress, or abuse any person in connection with the collection of a debt. Without limiting the general application of the foregoing, the following conduct is a violation of this section:

- (1) The use or threat of use of violence or other criminal means to harm the physical person, reputation, or property of any person.
- (2) The use of obscene or profane language or language the natural consequence of which is to abuse the hearer or reader.
- (3) The publication of a list of consumers who allegedly refuse to pay debts, except to a consumer reporting agency or to persons meeting the requirements of section 603(f) or 604(3)¹ of this Act.
- (4) The advertisement for sale of any debt to coerce payment of the debt.
- (5) Causing a telephone to ring or engaging any person in telephone conversation repeatedly or continuously with intent to annoy, abuse, or harass any person at the called number.
- (6) Except as provided in section 804, the placement of telephone calls without meaningful disclosure of the caller's identity.

¹ Section 604(3) has been renumbered as Section 604(a)(3).

15 USC 1692e

§ 807. False or misleading representations

A debt collector may not use any false, deceptive, or misleading representation or means in connection with the collection of any debt. Without limiting the general application of the foregoing, the following conduct is a violation of this section:

- (1) The false representation or implication that the debt collector is vouched for, bonded by, or affiliated with the United States or any State, including the use of any badge, uniform, or facsimile thereof.
- (2) The false representation of—
 - (A) the character, amount, or legal status of any debt; or
 - (B) any services rendered or compensation which may be lawfully received by any debt collector for the collection of a debt.
- (3) The false representation or implication that any individual is an attorney or that any communication is from an attorney.
- (4) The representation or implication that nonpayment of any debt will result in the arrest or imprisonment of any person or the seizure, garnishment, attachment, or sale of any property or wages of any person unless such action is lawful and the debt collector or creditor intends to take such action.
- (5) The threat to take any action that cannot legally be taken or that is not intended to be taken.
- (6) The false representation or implication that a sale, referral, or other transfer of any interest in a debt shall cause the consumer to—
 - (A) lose any claim or defense to payment of the debt; or
 - (B) become subject to any practice prohibited by this title.

- (7) The false representation or implication that the consumer committed any crime or other conduct in order to disgrace the consumer.
- (8) Communicating or threatening to communicate to any person credit information which is known or which should be known to be false, including the failure to communicate that a disputed debt is disputed.
- (9) The use or distribution of any written communication which simulates or is falsely represented to be a document authorized, issued, or approved by any court, official, or agency of the United States or any State, or which creates a false impression as to its source, authorization, or approval.
- (10) The use of any false representation or deceptive means to collect or attempt to collect any debt or to obtain information concerning a consumer.
- (11) The failure to disclose in the initial written communication with the consumer and, in addition, if the initial communication with the consumer is oral, in that initial oral communication, that the debt collector is attempting to collect a debt and that any information obtained will be used for that purpose, and the failure to disclose in subsequent communications that the communication is from a debt collector, except that this paragraph shall not apply to a formal pleading made in connection with a legal action.
- (12) The false representation or implication that accounts have been turned over to innocent purchasers for value.
- (13) The false representation or implication that documents are legal process.
- (14) The use of any business, company, or organization name

other than the true name of the debt collector's business, company, or organization.

- (15) The false representation or implication that documents are not legal process forms or do not require action by the consumer.
- (16) The false representation or implication that a debt collector operates or is employed by a consumer reporting agency as defined by section 603(f) of this Act.

15 USC 1692f

§ 808. Unfair practices

A debt collector may not use unfair or unconscionable means to collect or attempt to collect any debt. Without limiting the general application of the foregoing, the following conduct is a violation of this section:

- (1) The collection of any amount (including any interest, fee, charge, or expense incidental to the principal obligation) unless such amount is expressly authorized by the agreement creating the debt or permitted by law.
- (2) The acceptance by a debt collector from any person of a check or other payment instrument postdated by more than five days unless such person is notified in writing of the debt collector's intent to deposit such check or instrument not more than ten nor less than three business days prior to such deposit.
- (3) The solicitation by a debt collector of any postdated check or other postdated payment instrument for the purpose of threatening or instituting criminal prosecution.
- (4) Depositing or threatening to deposit any postdated check or other postdated payment instrument prior to the date on such check or instrument.
- (5) Causing charges to be made to any person for communications by concealment of the true propose of

the communication. Such charges include, but are not limited to, collect telephone calls and telegram fees.

- (6) Taking or threatening to take any nonjudicial action to effect dispossession or disablement of property if—
 - (A) there is no present right to possession of the property claimed as collateral through an enforceable security interest;
 - (B) there is no present intention to take possession of the property; or
 - (C) the property is exempt by law from such dispossession or disablement.
- (7) Communicating with a consumer regarding a debt by post card.
- (8) Using any language or symbol, other than the debt collector's address, on any envelope when communicating with a consumer by use of the mails or by telegram, except that a debt collector may use his business name if such name does not indicate that he is in the debt collection business.

15 USC 1692g

§ 809. Validation of debts

- (a) Within five days after the initial communication with a consumer in connection with the collection of any debt, a debt collector shall, unless the following information is contained in the initial communication or the consumer has paid the debt, send the consumer a written notice containing—
 - (1) the amount of the debt;
 - (2) the name of the creditor to whom the debt is owed;
 - (3) a statement that unless the consumer, within thirty days after receipt of the notice, disputes the validity of the debt, or any portion thereof, the debt will be assumed to be valid by the debt collector;

- (4) a statement that if the consumer notifies the debt collector in writing within the thirty-day period that the debt, or any portion thereof, is disputed, the debt collector will obtain verification of the debt or a copy of a judgment against the consumer and a copy of such verification or judgment will be mailed to the consumer by the debt collector; and
 - (5) a statement that, upon the consumer's written request within the thirty-day period, the debt collector will provide the consumer with the name and address of the original creditor, if different from the current creditor.
- (b) If the consumer notifies the debt collector in writing within the thirty-day period described in subsection (a) that the debt, or any portion thereof, is disputed, or that the consumer requests the name and address of the original creditor, the debt collector shall cease collection of the debt, or any disputed portion thereof, until the debt collector obtains verification of the debt or any copy of a judgment, or the name and address of the original creditor, and a copy of such verification or judgment, or name and address of the original creditor, is mailed to the consumer by the debt collector. Collection activities and communications that do not otherwise violate this title may continue during the 30-day period referred to in subsection (a) unless the consumer has notified the debt collector in writing that the debt, or any portion of the debt, is disputed or that the consumer requests the name and address of the original creditor. Any collection activities and communication during the 30-day period may not overshadow or be inconsistent with the disclosure of the consumer's right to dispute the debt or request the name and address of the original creditor.
- (c) The failure of a consumer to dispute the validity of a debt under this section may not be construed by any court as an admission

of liability by the consumer.

(d) A communication in the form of a formal pleading in a civil action shall not be treated as an initial communication for purposes of subsection (a).

(e) The sending or delivery of any form or notice which does not relate to the collection of a debt and is expressly required by the Internal Revenue Code of 1986, title V of Gramm-Leach-Bliley Act, or any provision of Federal or State law relating to notice of data security breach or privacy, or any regulation prescribed under any such provision of law, shall not be treated as an initial communication in connection with debt collection for purposes of this section.

15 USC 1692h

§ 810. Multiple debts

If any consumer owes multiple debts and makes any single payment to any debt collector with respect to such debts, such debt collector may not apply such payment to any debt which is disputed by the consumer and, where applicable, shall apply such payment in accordance with the consumer's directions.

15 USC 1692i

§ 811. Legal actions by debt collectors

(a) Any debt collector who brings any legal action on a debt against any consumer shall—

(1) in the case of an action to enforce an interest in real property securing the consumer's obligation, bring such action only in a judicial district or similar legal entity in which such real property is located; or

(2) in the case of an action not described in paragraph (1), bring such action only in the judicial district or similar legal entity—

(A) in which such consumer signed the contract sued upon; or

(B) in which such consumer resides at the commencement

of the action.

- (b) Nothing in this title shall be construed to authorize the bringing of legal actions by debt collectors.

15 USC 1692j

§ 812. Furnishing certain deceptive forms

- (a) It is unlawful to design, compile, and furnish any form knowing that such form would be used to create the false belief in a consumer that a person other than the creditor of such consumer is participating in the collection of or in an attempt to collect a debt such consumer allegedly owes such creditor, when in fact such person is not so participating.
- (b) Any person who violates this section shall be liable to the same extent and in the same manner as a debt collector is liable under section 813 for failure to comply with a provision of this title.

15 USC 1692k

§ 813. Civil liability

- (a) Except as otherwise provided by this section, any debt collector who fails to comply with any provision of this title with respect to any person is liable to such person in an amount equal to the sum of—
- (1) any actual damage sustained by such person as a result of such failure;
 - (2) (A) in the case of any action by an individual, such additional damages as the court may allow, but not exceeding \$1,000; or
(B) in the case of a class action,
 - (i) such amount for each named plaintiff as could be recovered under subparagraph (A), and
 - (ii) such amount as the court may allow for all other class members, without regard to a minimum individual recovery, not to exceed the lesser of \$500,000 or 1 per centum of the net worth of the

debt collector; and

- (3) in the case of any successful action to enforce the foregoing liability, the costs of the action, together with a reasonable attorney's fee as determined by the court. On a finding by the court that an action under this section was brought in bad faith and for the purpose of harassment, the court may award to the defendant attorney's fees reasonable in relation to the work expended and costs.
- (b) In determining the amount of liability in any action under subsection (a), the court shall consider, among other relevant factors—
- (1) in any individual action under subsection (a)(2)(A), the frequency and persistence of noncompliance by the debt collector, the nature of such noncompliance, and the extent to which such noncompliance was intentional; or
 - (2) in any class action under subsection (a)(2)(B), the frequency and persistence of noncompliance by the debt collector, the nature of such noncompliance, the resources of the debt collector, the number of persons adversely affected, and the extent to which the debt collector's noncompliance was intentional.
- (c) A debt collector may not be held liable in any action brought under this title if the debt collector shows by a preponderance of evidence that the violation was not intentional and resulted from a bona fide error notwithstanding the maintenance of procedures reasonably adapted to avoid any such error.
- (d) An action to enforce any liability created by this title may be brought in any appropriate United States district court without regard to the amount in controversy, or in any other court of competent jurisdiction, within one year from the date on which

the violation occurs.

- (e) No provision of this section imposing any liability shall apply to any act done or omitted in good faith in conformity with any advisory opinion of the Commission, notwithstanding that after such act or omission has occurred, such opinion is amended, rescinded, or determined by judicial or other authority to be invalid for any reason.

15 USC 1692f

§ 814. Administrative enforcement

- (a) Compliance with this title shall be enforced by the Commission, except to the extent that enforcement of the requirements imposed under this title is specifically committed to another agency under subsection (b). For purpose of the exercise by the Commission of its functions and powers under the Federal Trade Commission Act, a violation of this title shall be deemed an unfair or deceptive act or practice in violation of that Act. All of the functions and powers of the Commission under the Federal Trade Commission Act are available to the Commission to enforce compliance by any person with this title, irrespective of whether that person is engaged in commerce or meets any other jurisdictional tests in the Federal Trade Commission Act, including the power to enforce the provisions of this title in the same manner as if the violation had been a violation of a Federal Trade Commission trade regulation rule.
- (b) Compliance with any requirements imposed under this title shall be enforced under—
- (1) section 8 of the Federal Deposit Insurance Act, in the case of—
- (A) national banks, by the Comptroller of the Currency;
- (B) member banks of the Federal Reserve System (other than national banks), by the Federal Reserve Board;

and

- (C) banks the deposits or accounts of which are insured by the Federal Deposit Insurance Corporation (other than members of the Federal Reserve System), by the Board of Directors of the Federal Deposit Insurance Corporation;
- (2) section 5(d) of the Home Owners Loan Act of 1933, section 407 of the National Housing Act, and sections 6(i) and 17 of the Federal Home Loan Bank Act, by the Federal Home Loan Bank Board (acting directing or through the Federal Savings and Loan Insurance Corporation), in the case of any institution subject to any of those provisions;
- (3) the Federal Credit Union Act, by the Administrator of the National Credit Union Administration with respect to any Federal credit union;
- (4) subtitle IV of Title 49, by the Interstate Commerce Commission with respect to any common carrier subject to such subtitle;
- (5) the Federal Aviation Act of 1958, by the Secretary of Transportation with respect to any air carrier or any foreign air carrier subject to that Act; and
- (6) the Packers and Stockyards Act, 1921 (except as provided in section 406 of that Act), by the Secretary of Agriculture with respect to any activities subject to that Act.
- (c) For the purpose of the exercise by any agency referred to in subsection (b) of its powers under any Act referred to in that subsection, a violation of any requirement imposed under this title shall be deemed to be a violation of a requirement imposed under that Act. In addition to its powers under any

provision of law specifically referred to in subsection (b), each of the agencies referred to in that subsection may exercise, for the purpose of enforcing compliance with any requirement imposed under this title any other authority conferred on it by law, except as provided in subsection (d).

- (d) Neither the Commission nor any other agency referred to in subsection (b) may promulgate trade regulation rules or other regulations with respect to the collection of debts by debt collectors as defined in this title.

15 USC 1692m

§ 815. Reports to Congress by the Commission

- (a) Not later than one year after the effective date of this title and at one-year intervals thereafter, the Commission shall make reports to the Congress concerning the administration of its functions under this title, including such recommendations as the Commission deems necessary or appropriate. In addition, each report of the Commission shall include its assessment of the extent to which compliance with this title is being achieved and a summary of the enforcement actions taken by the Commission under section 814 of this title.
- (b) In the exercise of its functions under this title, the Commission may obtain upon request the views of any other Federal agency which exercises enforcement functions under section 814 of this title.

15 USC 1692n

§ 816. Relation to State laws

This title does not annul, alter, or affect, or exempt any person subject to the provisions of this title from complying with the laws of any State with respect to debt collection practices, except to the extent that those laws are inconsistent with any provision of this title, and then only to the extent of the inconsistency. For purposes of this section, a State law is not inconsistent with this title if the protection such law affords any consumer is greater than the

protection provided by this title.

15 USC 1692o

§ 817. Exemption for State regulation

The Commission shall by regulation exempt from the requirements of this title any class of debt collection practices within any State if the Commission determines that under the law of that State that class of debt collection practices is subject to requirements substantially similar to those imposed by this title, and that there is adequate provision for enforcement.

15 USC 1692p

§ 818. Exception for certain bad check enforcement programs operated by private entities

(a) In General.—

(1) TREATMENT OF CERTAIN PRIVATE ENTITIES.— Subject to paragraph (2), a private entity shall be excluded from the definition of a debt collector, pursuant to the exception provided in section 803(6), with respect to the operation by the entity of a program described in paragraph (2)(A) under a contract described in paragraph (2)(B).

(2) CONDITIONS OF APPLICABILITY.—Paragraph (1) shall apply if—

(A) a State or district attorney establishes, within the jurisdiction of such State or district attorney and with respect to alleged bad check violations that do not involve a check described in subsection (b), a pretrial diversion program for alleged bad check offenders who agree to participate voluntarily in such program to avoid criminal prosecution;

(B) a private entity, that is subject to an administrative support services contract with a State or district attorney and operates under the direction, supervision, and control of such State or district attorney, operates the

pretrial diversion program described in subparagraph (A); and

(C) in the course of performing duties delegated to it by a State or district attorney under the contract, the private entity referred to in subparagraph (B)—

(i) complies with the penal laws of the State;

(ii) conforms with the terms of the contract and directives of the State or district attorney;

(iii) does not exercise independent prosecutorial discretion;

(iv) contacts any alleged offender referred to in subparagraph (A) for purposes of participating in a program referred to in such paragraph—

(I) only as a result of any determination by the State or district attorney that probable cause of a bad check violation under State penal law exists, and that contact with the alleged offender for purposes of participation in the program is appropriate; and

(II) the alleged offender has failed to pay the bad check after demand for payment, pursuant to State law, is made for payment of the check amount;

(v) includes as part of an initial written communication with an alleged offender a clear and conspicuous statement that—

(I) the alleged offender may dispute the validity of any alleged bad check violation;

(II) where the alleged offender knows, or has reasonable cause to believe, that the alleged bad check violation is the result of theft or forgery of the check, identity theft, or other fraud that is not the result of the conduct of the alleged offender,

the alleged offender may file a crime report with the appropriate law enforcement agency; and

- (III) if the alleged offender notifies the private entity or the district attorney in writing, not later than 30 days after being contacted for the first time pursuant to clause (iv), that there is a dispute pursuant to this subsection, before further restitution efforts are pursued, the district attorney or an employee of the district attorney authorized to make such a determination makes a determination that there is probable cause to believe that a crime has been committed; and
- (vi) charges only fees in connection with services under the contract that have been authorized by the contract with the State or district attorney.

(b) Certain Checks Excluded.—A check is described in this subsection if the check involves, or is subsequently found to involve—

- (1) a postdated check presented in connection with a payday loan, or other similar transaction, where the payee of the check knew that the issuer had insufficient funds at the time the check was made, drawn, or delivered;
- (2) a stop payment order where the issuer acted in good faith and with reasonable cause in stopping payment on the check;
- (3) a check dishonored because of an adjustment to the issuer's account by the financial institution holding such account without providing notice to the person at the time the check was made, drawn, or delivered;
- (4) a check for partial payment of a debt where the payee had previously accepted partial payment for such debt;

- (5) a check issued by a person who was not competent, or was not of legal age, to enter into a legal contractual obligation at the time the check was made, drawn, or delivered; or
 - (6) a check issued to pay an obligation arising from a transaction that was illegal in the jurisdiction of the State or district attorney at the time the check was made, drawn, or delivered.
- (c) Definitions.—For purposes of this section, the following definitions shall apply:
- (1) STATE OR DISTRICT ATTORNEY.—The term “State or district attorney” means the chief elected or appointed prosecuting attorney in a district, county (as defined in section 2 of title 1, United States Code), municipality, or comparable jurisdiction, including State attorneys general who act as chief elected or appointed prosecuting attorneys in a district, county (as so defined), municipality or comparable jurisdiction, who may be referred to by a variety of titles such as district attorneys, prosecuting attorneys, commonwealth’s attorneys, solicitors, county attorneys, and state’s attorneys, and who are responsible for the prosecution of State crimes and violations of jurisdiction-specific local ordinances.
 - (2) CHECK.—The term “check” has the same meaning as in section 3(6) of the Check Clearing for the 21st Century Act.
 - (3) BAD CHECK VIOLATION.—The term “bad check violation” means a violation of the applicable State criminal law relating to the writing of dishonored checks.

15 USC 1692
note

§ 819. Effective date

This title takes effect upon the expiration of six months after the date of its enactment, but section 809 shall apply only with respect to debts for which the initial attempt to collect occurs after such effective date.

Legislative History

House Report: No. 95-131 (Comm. on Banking, Finance, and Urban Affairs)

Senate Report: No. 95-382 (Comm. on Banking, Housing and Urban Affairs)

Congressional Record, Vol. 123 (1977)

April 4, House considered and passed H.R. 5294.

Aug. 5, Senate considered and passed amended version of H.R. 5294.

Sept. 8, House considered and passed Senate version.

Enactment: Public Law 95-109 (Sept. 20, 1977)

Amendments: Public Law Nos.

99-361 (July 9, 1986)

104-208 (Sept. 30, 1996)

109-351 (Oct. 13, 2006)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวปองพิทย์ สามัตถิยากร เกิดเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2522 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เมื่อปีการศึกษา 2539 จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเมื่อปีการศึกษา 2540 ในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาเป็นนิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) เมื่อปีการศึกษา 2543 และได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2547